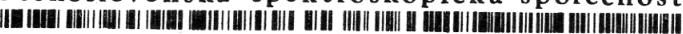

Československá spektroskopická společnost

Bulletin

Čs. spektroskopická spol.
říj. 1983
K. S. B. I. O. V. A.
Příručk. č. 183

41
1983

B u l l e t i n

Číslo 41

prosinec 1983

Z obsahu 41.čísla Bulletinu Čs.spektroskopické společnosti

Dr.Jan Mráz

- Podíl Čs.spektroskopické společnosti při ČSAV na plnění
závěrů 8.zasedání ÚV KSC k otázkám urychleného uplatnová-
ní výsledků vědy a techniky v praxi str. 3

Zprávy z hlavního výboru Společnosti

- seznam členů hlavního výboru a přehled vedoucích sekcí,
odborných skupin a komisi str. 4

Udělení plakety J.M.Marci za rok 1983 Dr.J.Waňkové, CSc
str. 6

Doc.Dr.L.Eckertová, CSc

- Elektronová spektroskopie povrchů (stručný obsah přednášky)
str. 7

Doc.Dr.Ing.Z.Ksandr, CSc

- 23.CSI a 10.ICAS (zpráva pro čtenáře Bulletinu) str. 29

Ing.J.Moravec, CSc

- XVI.evropský kongres molekulové spektroskopie (zpráva
pro čtenáře Bulletinu) str. 33

Původní sdělení

Ing.J.Dempír, CSc

- Hodnoty maximálních relativních směrodatných odchylek
sériových analytických stanovení str. 35

- Význam vzorkovací konstanty při stopové analýze str. 41

Podíl Československé spektroskopické společnosti při ČSAV na plnění závěrů 8. zasedání ÚV KSČ k otázkám urychleného uplatňování výsledků vědy a techniky v praxi

RNDr Jan Mráz

Náročné úkoly a podmínky hospodářského rozvoje v osmdesátých a devadesátých letech vyžadují mnohem rozhodněji využívat vědu a technický pokrok jako základní činitele intenzifikace, trvalého růstu produktivity práce, a tím i uspokojování potřeb lidu. Komunistická strana Československa věnuje proto řešení těchto otázek mimořádnou pozornost.

Ve dnech 15. až 16. června 1983 projednal ÚV KSČ na svém 8. zasedání zprávu předsednictva ÚV KSČ, přenesenou členem předsednictva a tajemníkem ÚV KSČ Milošem Jakešem k urychlenému uplatňování výsledků vědy a techniky v praxi. Dále posoudil realizaci závěrů XVI. sjezdu KSČ v oblasti vedeckotechnického rozvoje, zejména jak zlepšit dosavadní formy a metody jeho řízení, aby odpovídaly potřebám rozvoje naší společnosti.

8. plenum konstatovalo, že strana vytýčila jak v oblasti hospodářského a sociálního rozvoje, tak i vědy a techniky správné cíle a úkoly. Jejich realizace vedla k dalšímu rozvoji čs. ekonomiky a celé naší společnosti. Zvýšené úsilí stranických, státních a společenských orgánů a organizací přispělo k dosažení řady pozitivních výsledků na úseku vědy a techniky. Přesto se stále nedáří v žádoucí míře uplatňovat vedeckotechnický pokrok jako hlavní faktor intenzifikace národního hospodářství.

Klíčovým problémem je nedostatečné a pomalé uplatňování výsledků vedeckotechnického rozvoje v praxi. Inovace výrobků a výrobních programů, celé výroby a jejích technologií v našich podnicích a výrobních hospodářských jednotkách zaostává za potřebami našeho hospodářského rozvoje. Jedna z hlavních příčin tohoto nepříznivého stavu spočívá v tom, že se vedeckotechnický rozvoj dosud nestal osou plánování a řízení, že zápas o široké a důsledné uplatňování výsledků vedeckotechnického rozvoje dosud není základním obsahem veškeré řídicí, plánovací a organizátorské práce, že trvá řada nedostatků v investování. V těchto oblastech přežívají extenzivní přístupy. Současný mechanismus řízení nevytváří dostatečný tlak na inovaci výrobků a zvyšování technické úrovně výroby, a tím i na celkový růst efektivnosti.

Zabezpečení rychlého uplatnění výsledků vědy a techniky v praxi se neobejdě bez koncentrace kapacit výzkumné a vývojové základny, usměrňování a plného využití tvůrčí iniciativy pracujících a rychlejšího uplatňování poznatků naší i světové vědy a techniky.

Jedním z důležitých úkolů je i iniciativní uplatňování progresivních forem sepětí vědy s výrobou, zejména vytváření tvůrčích kolektivů, složených z pracovníků vědy, výzkumu a výroby. Přitom je třeba dbát, aby do těchto kolektivů pronikly nejnovější poznatky vědy a techniky z oblastí, které jsou zítřkem vedecko-technického pokroku.

Svou úlohu při zabezpečování závěrů 8. zasedání ÚV KSČ musí sehrát i Československá spektroskopická společnost při ČSAV. Má k tomu nejen řadu vhodných předpokladů, ale také značné zkušenosti právě z urychleného přenášení vedeckotechnických poznatků do praxe. Ve svém kolektivu sdružuje přední vedecké pracovníky spolu s odborníky výrobních závodů a podniků. Tento bezprostřední kontakt zaručuje nejen vysokou efektivnost i rychlosť pro předávání nových informací, ale vytváří současně velmi dobré předpoklady pro jejich praktické využití.

Při realizaci závěrů 8. zasedání ÚV KSČ v podmírkách Československé spektroskopické společnosti při ČSAV půjde zejména o:

- spoluúčast na přípravě podkladů a zpracování dlouhodobých prognóz rozvoje spektroskopie a spektrochemických analytických metod; zvláštní pozornost přitom věnovat otázkám možností vývoje a výroby přístrojové techniky v podmírkách ČSSR a RVHP;
- pomoc při zajišťování mezinárodní vedecko technické spolupráce v oblasti spektroskopie a spektrochemické analýzy při řešení konkrétních úkolů vedecko-technického rozvoje;
- podíl spektroskopické společnosti při výchově a vzdělávání nových odborníků a to jak vlastními akcemi, tak spoluprací při zajišťování výuky na odborných školách;
- přípravu podkladů k navrhování úkolů do státního plánu základního výzkumu a posuzování předpokládaných zámerů;
- vytváření podmínek k urychlování řešení úkolů zařazených v plánech technického rozvoje koordinací spolupráce mezi jednotlivými pracovišti;
- urychlené rozšiřování výsledků výzkumných úkolů a organizování pomoci při realizaci výsledků v praxi;
- pomoc při vytváření předpokladů pro budování sdružených pracovišť vybavených unikátní nebo nákladnou technikou.

Uvedené záměry budou předsednictvem hlavního výboru za spolupráce jednotlivých sekcí a odborných skupin rozpracovány do souboru konkrétních a jmenovitých opatření. Tento materiál se pak stane základem pro plánování a organizování veškeré činnosti společnosti v tomto roce i v příštích letech. Půjde o to, abychom koncepcně, cílevědomě a důsledně zabezpečovali naplnění cílů politiky Komunistické strany Československa v celé práci Československé spektroskopické společnosti při ČSAV.

Dne 15. prosince 1983 se v dopoledních hodinách konala 36. schůze hlavního výboru Čs. spektroskopické společnosti, kde byla projednána zpráva o činnosti předsednictva, stav členské základny, byla vyhodnocena soutěž mladých spektroskopiků za rok 1983, byla přednesena zpráva o přípravě 7. čs. spektroskopické konference a 8. CANAS a byla dojednána příprava volebního valného shromáždění.

Volební valné shromáždění Čs. spektroskopické společnosti se pak konalo od 14 h v kinosále Národního technického muzea v Praze 7. Po zahájení a volbě volební komise byla přednesena zpráva o odborné činnosti Společnosti, zpráva o přípravě 7. čs. spektroskopické konference a 8. CANAS, zpráva o 23. CSI, zpráva o hospodaření Společnosti a zpráva revizní komise. Přednesené zprávy byly shromážděním přijaty a odstupujícímu hlavnímu výboru Společnosti bylo uděleno absolutorium. Slavnostním bodem programu bylo předání plakety Jana Marca Marci z Kronlandu RNDr Jaroslavě Wařkové, CSc; k tomu přinášíme dále stručný výtah se zdůvodněním návrhu.

V odborné části shromáždění vyslechli přítomní velmi zajímavou přednášku Doc. L. Eckertové "Elektronová spektroskopie povrchů", jejíž stručný obsah je rovněž uveden dále. Pro provedení voleb oznamila volební komise výsledky. Členové, navržení podle kandidátky, byli zvoleni převážnou většinou hlasů.

Nově zvolené členové hlavního výboru se po skončení shromáždění sešli ke krátké schůzi, z níž vzešlo obsazení funkcí.

V průběhu shromáždění bylo vysloveno uznání odstupujícímu předsedovi Společnosti RNDr Josefovi Kubovi, CSc, který řídil práci hlavního výboru od roku 1969, významně se podílel na koncepci práce Společnosti, velkou měrou přispěl k růstu její aktivity i k upevnění jejího postavení v mezinárodním merítce.

S e z n a m členů hlavního výboru Čs. spektroskopické společnosti při ČSAV

předseda:	RNDr. Jan Mráz
I. místopředseda:	prof. Ing. Eduard Plško, DrSc
II. místopředseda:	RNDr. Alena Špačková, CSc
vědecký tajemník:	RNDr. Ivan Rubeška, CSc
hospodář:	Ing. Zdeněk Kosina, CSc
revizní komise:	Ing. Světla Krištoufková Ing. Vladimír Streško, CSc RNDr. Miroslav Holík, CSc
organizační tajemník:	Ing. Petr Trška, CSc
referent pro zahr. styky:	doc. Dr. Ing. Zbyněk Ksandr, CSc
referent pro komise:	Ing. Ivo Šlágr
redaktor:	RNDr. Milan Fara, CSc
předseda sekce optické atomové spektroskopie:	RNDr. Václav Sychra, CSc
předseda sekce molekulové spektroskopie:	Ing. Jaromír Moravec, CSc
předseda sekce speciálních spektroskopických metod:	Ing. Václav Hulinský, CSc
členové výboru:	Ing. Zdeněk Čížek, CSc Ing. Karol Flórián, CSc RNDr. Milan Horák, CSc Ing. Václav Chlan, CSc prof. Ing. Mikuláš Matherney, DrSc RNDr. Bedřich Moldan, CSc RNDr. Josef Musil Ing. Ján Šustek, CSc

Vědeckého tajemníka zastupuje Dr. Václav Sychra, CSc

Přehled vedoucích sekcí, odborných skupin a komisí Čs. spektroskopické společnosti:

Sekce optické atomové spektroskopie	Václav Sychra
zástupce	Josef Musil
OS nevodivých materiálů	Jana Kubová Karol Flórián
OS spektroskopie kovů	Oldřiška Staňková
OS AAS	Dana Koliňová Ivan Novotný
OS laserové mikroanalýzy	Vladimíra Jánošíková
OS automatické spektrometrie	Karel Kuboň
Sekce molekulové spektroskopie	Jaromír Moravec Milena Závětová
zástupce	
OS vibrační spektroskopie	Bohuslav Strauch
OS spektroskopie VR	Štefan Urban
OS elektronové spektroskopie	Miloš Nepraš
OS magnetické rezonanční sp.	Jaro Komenda
OS spektroskopie pevného stavu	Milena Závětová
Sekce speciálních spektroskopických metod	Václav Hulinský Miloslav Vobecký
zástupce	
OS rtg spektrometrie	Jaroslava Wařková
OS lokální elektronové mikroanal	Václav Hulinský
OS hmotové spektrometrie	Miroslav Ryska
OS instr. radioanal. metod	Miloslav Vobecký
OS Mössbauerovy spektroskopie	Jozef Sitek
OS elektronové a iontové sp.	Ludmila Eckertová

komise přístrojová
komise názvoslovná

kamise školská
komise referenč. materiálů
komise spektr.metod monitorování životního prostředí

Karel Volka
Josef Musil
Miloslav Pisářčík
Jiří Karhan
Ivan Obrusník
Bedřich Moldan

Výtah z návrhu udělení "Plakety Jana Marka Marci z Kronlandu" za rok 1983
RNDr. Jaroslavě Waňkové, CSc.

Odborná činnost RNDr. Jaroslavy Waňkové, CSc. je zaměřena na oblast rentgenové spektrální a difrakční analýzy. Po studiu chemie na matematicko-fyzikální fakultě Karlovy univerzity nastoupila v roce 1954 do Výzkumného ústavu anorganické chemie v Ústí nad Labem, kde působí dosud. V počátcích její vědecko-výzkumné činnosti se zabývala, pod vedením členky korespondentky ČSAV Adély Kochanovské, studiem změn krystalové mříže kysličníku titaničitého v důsledku mechanické deformace. Obhajobou výsledků této práce získala vědeckou hodnotu kandidátky chemických věd. Hlavní oblastí její odborné působnosti je anorganická chemie a především technologie elektrolýzy pigmentů a hnojiv. Její práce z uvedených oblastí jsou obsaženy v desítkách původních sdělení, výzkumných zpráv, přednáškách a knižních publikací. Řada těchto výsledků se významně uplatnila v průmyslové výrobě. Proto za činnost v oboru rentgenové spektroskopie a zvláště za její aplikace v průmyslové praxi získala v roce 1980 "Krajiskou cenu ČSVTS v technické tvůrčí práci" a v roce 1981 resortní vyznamenání "Nejlepší pracovník VHJ Chemopetrol". Řadu let působí jako konsultantka pro přístrojové a metodické otázky rentgenové spektrální analýzy. Pracuje v komisi RVHP "Přístroje pro rentgenovou strukturní a rentgenovou spektrální analýzu" a pomáhala zakládat řadu rentgenových laboratoří chemických závodů v Záluží, Přerově aj.

Zasloužila se o vytvoření organizační základny oboru, od roku 1962 v rámci odborné skupiny ČSVTS "Studium struktury materiálu ionizačním zářením". V roce 1969 z pověření Čs. spektroskopické společnosti při ČSAV založila odbornou skupinu rentgenové spektrální analýzy, kterou vede dosud. O jejích organizačních schopnostech a aktivitě svědčí uspořádání řady pracovních setkání a seminářů, pěti postgraduačních kurzů, včetně vydání script. Kromě toho se podílela i na práci mimo odbornou skupinu, např. přednášela na kurzu "Praktická spektrometrie" a aktivně pracovala v organizační i programovém výboru XX. CSI. Za její práci ve Společnosti jí bylo v roce 1975 uděleno "Čestné uznání za vynikající odbornou práci a dlouholeté úsilí při organizaci československé spektroskopie".

/Návrh z pověření hlavního výboru vypracoval Ing. M. Vobecký, CSc./

Poznámka redakce:

Redakce Bulletinu se připojuje k řadě gratulantů a přeje Dr. Waňkové mnoho úspěchů v další práci.

L. Eckertová

Elektronová spektroskopie povrchů

/Stručný obsah referátu na valném shromáždění Čs. spektroskopické společnosti 15.12.1983.

Různé druhy elektronové spektroskopie povrchů užívají jako signál vystupující z pevné látky elektrony buzené různými primárními činidly: kvanty elektromagnetického záření, primárními elektrony, ionty nebo silným elektrickým polem. Vystupující elektrony se bud analyzují podle energií při konstantní energii primárního činidla, nebo se měří náhlé změny jejich výtlaku při proměnné primární energii, které se objeví vždy, když tato energie dosáhne určité kritické hodnoty /tzw. prahové spektroskopie/.

Vystupující elektrony nesou informaci bud o energetické hladině, ze které startovaly, a o příslušné hustotě stavů nebo o energetických ztrátách, které utrpěly v nepružných interakcích, tj. o rozdílu dvou energetických hladin ve zkoumané látce. Aby ovšem tuto informaci skutečně nesly, nesmějí před výstupem z povrchu prodělat žádnou další nepružnou srážku. Z toho vyplývá, že informace pochází z hloubky rovné zhruba střední volné dráze elektronů pro nepružnou interakci, tj. pro elektrony s energií řádově desítek až stovek eV z hloubky pouze několika málo atomových vrstev /tj. z "povrchu"/. Takových elektronů je ovšem velmi málo v porovnání s ostatními elektrony, které žádnou charakteristickou informaci nenesou /tzw. elektrony zpětné difuze a pravé sekundární elektrony/. Užitečný signál je ve všech případech nutno registrovat pomocí speciálních elektronických metod dovolujících zaznamenat nepatrny signál na velmi silném pozadí a zvýšit odstup signálu od šumu. Vzhledem k "povrchovosti" metod je nutno pracovat s povrhy atomárně čistými, tj. v prostředí ultravysokého vakua /tlak $\leq 10^{-7}$ Pa/.

Byly postupně probírány nejdůležitější elektronové spektroskopické metody - ultrafialová a rentgenovská fotoelektronová spektroskopie /UPS, XPS nebo ESCA/, spektroskopie energetických ztrát /ELS/, Augerova spektroskopie /AES/. U každé z nich bylo uvedeno, na jakých fyzikálních principech je založena a jaké může poskytnout informace, tj. kde jsou její nejdůležitější aplikace. Podobně byla probírána i skupina prahových spektroskopí /APS - Appearance Potential Spectroscopy/, kde byla kromě fyzikálních principů krátce naznačena i experimentální metodika včetně nově u nás využitých metodik LEAPS a HEAPS /tj. prahové spektroskopie využívajících pomalých resp. rychlých elektronů/.

Na závěr bylo ukázáno, že komplexní informace o povrchu je možno získat jen kombinací několika metod.

SEKCE OPTICKÉ ATOMOVÉ SPEKTROSKOPIE

27. pracovní schůze sekce

Ve dnech 12. a 13. září 1983 se konala v areálu pionýrského tábora AZNP Mladá Boleslav v Sloupu v Čechách 27. pracovní schůze sekce, na níž předseda sekce Dr Mráz přednesl významný příspěvek o úkolech čs. spektroskopie z hlediska plnění závěrů 8. zasedání ÚV KSČ k otázkám urychleného uplatňování výsledků vědy a techniky v praxi. Jelikož má tento příspěvek všeobecnou platnost, požádala redakční rada Bulletina autora, aby příspěvek zpracoval jako úvod k tomuto číslu. Na příspěvek Dr Mráze navazovala neformální diskuze účastníků, z nichž vyplynuly podnětné návrhy k zlepšení práce jednotlivých odborných skupin. Některé diskuzní příspěvky byly dále projednávány na 8. pracovním semináři OS AAS, který na schůzi sekce těsně navazoval; odborná skupina AAS je ve Společnosti nejpočetnější a má dobré zkušenosti např. s plněním úkolu výchovy a vzdělávání nových odborníků.

Uvádíme resumé dvou odborných příspěvků, zabývajících se současným stavem a perspektivou automatické spektrometrie a laserové emisní analýzy /resumé dalších příspěvků do uzávěrky čísla nebyla k dispozici/.

K. Kuboň, VZÚ NHKG, Ostrava, Z. Svatotom, Motorlet ZSŠ, Praha: Současný stav, rozvoj a perspektivy automatické spektrometrie.

Automatizace analytických instrumentálních metod během posledních 10 - 15 let se v hutnictví soustředila na spektrometrické metody, optické emisní, absorpcní a fluorescenční a stejně tak na rentgen-fluorescenční metody a metody hmotnostní spektrometrie. Mnohé články v odborných časopisech, referáty na vědeckých konferencích hodnotí význam automatizace analytické kontroly z několika hledisek: a/ technické hledisko, b/ ekonomické hledisko, c/ sociální hledisko, d/ ekologické hledisko.

Celkové hodnocení je pak v návratnosti investičních nákladů a to je 2 - 3 roky.

Světové firmy se konkurenčně předhánějí v modernizaci přístrojů spočívající v nových konstrukčních prvcích a elektronisaci, v manipulátorech a robotech pro odběr a úpravu vzorků, v automatických podávačích vzorků do analytického přístroje, v mikroprocesorech a v ovládačích a sdělovacích technikách.

Velká pozornost je stále věnována vlastnímu přístroji, menší však problematice vzorkování. Většina vzorků vyžaduje dvě i více operací při přípravě nebo úpravě. Požadavek začít u vzorkování vyplývá z toho, že ročně se podle odhadu prodá ve světě přístrojů za dvě miliardy dolarů a tento progres stimuluje potřebu nové technologie úpravy vzorku.

Další otázky zasluhující zásadní pozornost:

- 1/ Chyb systému projevující se ve spolehlivosti výsledku.
- 2/ Servis, údržba a obsluha přístrojů.
- 3/ Metrologické otázky - postavení instrumentální analýzy na standardních referenčních materiálech binárních až polynárních /syntetických/ a výpracování fundamentálních programů pro kalibraci přístrojů.
- 4/ Matematicko-statistické hodnotící testy přístrojů, analytických výsledků a dlouhodobé stability laboratoře.

V. Jánosíková, VÚ Vítkovice: Současný stav a perspektivy laserové emisní analýzy.

Charakteristika současného stavu a vývojových směrů v oblasti laserové mikroanalýzy je dána především jejím zařazením mezi jiné analytické metody s využitím laserů, které vyplývají z přehledu v tab. I.

O analytickém uplatnění laserové emisní analýzy rozhoduje rovněž její postavení mezi jinými mikroanalytickými postupy a jinými metodami lokální analýzy, vyplývající z tab. II a III.

Tab. I - viz strana 11

Tab. II - Charakteristika mikroanalytických metod z hlediska meze důkazu
metoda abs. meze důkazu g

optická emisní spektrometrie	10^{-10}
atomová absorpcní spektrometrie	10^{-11}
emisní spektrometrie ICP	10^{-12}
laserová mikroanalýza	10^{-13}
hmotová spektrometrie	10^{-13}
neutronová aktivační analýza	10^{-13}
radioizotopová analýza	10^{-18}

Tab. III - Charakteristika metod lokální analýzy

metoda	rozlišovací schopnost		stanované prvky
	min. průmér	min. síla vrstvy	
IMA laserová mikroanalýza	20 μm	cca 20 μm	od Z = 3
EMA elektronová mikroanalýza SEM + EDA	1-5 μm	1-3 μm	Z = 5-92
rastrovací elektronová mikroskopie + energiově dispersní analýza			
IMMA iontová mikroanalýza	1-2 μm	cca 50 Å	Z = 1-92

Specifické uplatnění emisní laserové analýzy je dnes spíše dáno specifickými vlastnostmi laserového buzení, které umožňuje:

1. analýzu elektricky vodivých i nevodivých vzorků bez zvláštní úpravy a analýzu vzorků velkých rozměrů /např. analýza 0,2 kg vzorků meteoritů a rozdělení prvků v jejich obalu, spojovací hmotě i jádru/,
2. neselektivní odpaření analyzovaných látek /krátká expozice 10^4 s umožňuje současnou analýzu těkavých i netěkavých látek/,
3. analýzu nízkotajících kovů i kovů v roztaveném stavu,
4. při vyloučení sekundárního zdroje /u dostatečně výkonných obřích impulzů/ vyloučení emise pomocných elektrod ,
5. snížení vlivu struktury vzorku a interelementárních vlivů na spektrální emisi,
6. rychlou seriovou kontrolu materiálů a přípravu srovnávacích vzorků odpovídající kvality.

V posledních letech byly v obooru emisní laserové spektroskopie provedeny některé instrumentální a metodické úpravy, a to jak u budícího systému, tak u spektrálního přístroje. Na sestavu IMA-10, která je ve spektrálních laboratořích ČSSR nejvíce rozšířena, se vztahuje několik příkladů těchto úprav:

1. Ke zdokonalení budícího systému IMA-10 byla zkonstruována a je k tomuto analyzátoru dodávána komůrka pro excitaci vzorku v kontrolované atmosféře.
2. Použití laseru k neselektivnímu zplynění pevných látek je atraktivní alternativou multielementární spektrální analýzy geologických materiálů, minerálů i ocelí. Proto byl tento budící systém na některých pracovištích spojen s analýzou indukčně vázané plazmy.
3. K instrumentálním úpravám mikroanalyzátoru IMA-10 z posledních let patří ještě úprava, umožňující současné měření atomové emise i absorpcie spektrálních čar.

8. pracovní seminář o využití AAS ve výzkumu a výrobě

V těsné návaznosti na 27. pracovní schůzi sekce optické atomové spektroskopie se ve dnech 14. a 15. září 1983 uskutečnil v areálu pionýrského tábora AZNP "Jiskřička" v Sloupu v Čechách 8. seminář OS AAS. Jeho zaměření na využití AAS ve výzkumu a výrobě odpovídalo i program semináře, zahrnující souhrnné referáty k aktuálním otázkám rozvoje AAS a ICP i příspěvky /orální a poster/ o jednotlivých konkrétních analytických aplikacích: kontrola jahod, chemických výrobků a surovin, analýza rud, kovů a metalurgických produktů, analýza geologických materiálů, analýza biologických produktů, analýza geologických materiálů, analýza biologických materiálů a analýza vod a vzorků z oblasti ochrany životního prostředí.

V rámci semináře se uskutečnila i diskuse "Aplikace výsledků 8. zasedání ÚV KSC v rozvoji metod optické atomové spektroskopie". Z diskuze vyplynulo na jedné straně konstatování určitého poklesu počtu původních spektroskopických prací s teoretickým zaměřením v posledních letech, na druhé straně ale byl zdůrazněn význam přínosu vývojových a konstrukčních prací /např. wolframový atomizátor WETA, Hg-monitor z pracovišť VŠCHT a VUHU-Most/ a vznik aplikačních prací velmi dobré úrovni zejména v AAS. Nesporným přínosem v práci skupiny bylo i opakování kurzu AAS.

parametry	metoda	emisní spekt. analýza	hmotová spektrometrie	AAS laser. atomizace	AAS laser. zdroj
mez stanovitelnosti		10^{-5} %	10^{-7} %	10^{-6} % / 10^{-12} g /	10^2 atomi
energ. charakt. laseru		10^{10} W/cm ² / do 100 J /	10^{10} W/cm ² / do 100 J /	10^{10} W/cm ² / do 100 J /	10^{10} W/cm ² / do 100 J /
analýz. látky např.		tuhé rudy, minerály, slitiny, polovodiče	tuhé slitiny, polovodiče	tuhé slitiny, horniny	plyn, páry znečištění vzduchu
úprava vzorku		-	-	-	-
zarizení /příklad/	IMA 10 Korall 1	LAMMA	IMA-10+adapt.	exper. zařízení analyzátory	exper. zařízení analyzátory vrstev atmosféry
	Laser Micropole		exper. zařízení		

Provedeno podle práce V.I. Igriško, I.G. Judlevič: Zav. lab. 4, 1982, 48, str. 1-12

Semináře se zúčastnilo přes 70 pracovníků z výzkumných i provozních laboratoří, kteří vytvořili tradičně družnou atmosféru, příznivou pro výměnu jak zkušeností, tak i pomůcek a náhradních dílů.

Dále přinášíme resumé některých příspěvků.

A. Plško, E. Dragúňová, Výskumný a vývojový ústav sklársky, Trenčín: Stanovenie B_2O_3 v sklách AES s ICP budením.

Vypracovala sa metóda stanovenia oxidu boritého v sklach, v koncentračnom rozsahu 6 - 14%. Metóda bola vypracovaná pre prístroj fy ARL typ 33 000 LA-ICP. Použila sa spektrálna čiara bóru 249,67 nm. Optimalizovali sa podmienky pre získanie vhodnej veľkosti a čo najmenšej smerodajnej odchýlky meraného signálu. Sledovali sa spektrálne interferencie a ovplyvňovania, ktoré môžu nastať v zdroji budenia alebo pri rozprášovaní od prvkov Fe, Zn, Ca, Al, Ba, Mg, Pb, Na a K. V ďalšom sa hodnotil vplyv matrixu, ktorý vznikne pri rozklade skla uhličitanom sódym. Zistilo sa, že matrix zhorší presnosť stanovenia, ktorá potom je jedno relativne percento pri obsahu desať percent oxidu boritého.

J. Korečková, J. Musil, ÚGÚ, Praha: Analýza koncentrátu a oxidů vzácných zemin metodou atomové absorpcní spektrometrie.

Aplikace AAS při stanovení materiálů obsahujících prvky vzácných zemin představuje dva okruhy problémů - stanovení obecných nečistot a doprovodných prvků na jedné straně a stanovení jednotlivých prvků vzácných zemin na straně druhé.

Pro stanovení obecných nečistot byla vypracována metoda stanovení 11 prvků /Al, Ba, Ca, Fe, K, Mg, Mn, Na, Pb, Sr, Zn/ v koncentrátech a znečištěních oxidech prvků vzácných zemin a byly zjištěny možnosti AAS při stanovení jejich stopových obsahů.

Stanovení prvků vzácných zemin metodou AAS se vyznačuje poměrně nízkou citlivostí a značnými rušivými vlivy. Orientační studie ukazuje, že každý z prvků vzácných zemin je rušen přítomností ostatních. U Pr a La byla nalezena pěsivečivá korelace mezi zvýšením signálu a součtovou koncentrací ostatních prvků vzácných zemin. Vzhledem k neúplnému prostudování rušivých vlivů byla navržena modelová kalibrace pro stanovení La, Pr, Eu a Y, jejichž obsah odpovídá složení v reálných vzorcích. Roztoky obsahovaly Cs k potlačení ionizace.

Ověření správnosti výsledků bylo provedeno jednak technikou případků a jednak analýzou uměle připraveného vzorku.

Vzhledem k nízké citlivosti není metoda AAS nejhodnější ke stanovení prvků vzácných zemin, což se projevilo v relativně nízké přesnosti výsledků. Za současného stavu lze aplikaci AAS pro sériové analýzy neznámých směsí považovat za orientační stanovení s intervalem spolehlivosti kolem $\pm 8\%$.

J. Kožušníková, J. Umlmann, VÚHŽ, Dobrá: Využití kovového atomizátoru WETA-80 ke stanovení Ba v oceli.

Byla vypracována metoda AAS pro stanovení 10^{-4} - $2 \cdot 10^{-3}\%$ Ba v oceli s využitím wolframového atomizátoru WETA-80, na němž při využití rychlosti ohřevu 10 K.ms^{-1} byla dosažena citlivost $1,0\text{ pg/1\% absorpcie}$.

Zvláštní pozornost bylo třeba věnovat čistotě chemikalií. Byl sledo-

ván vliv kyselin na stanovení Ba a interference Ca a Al. Byl uveden rozklad vzorku a způsob vyhodnocování. Součástí příspěvku byl podrobný metalografický rozbor wolframových plíšků, který sledoval objasnění příčin snížení životnosti tohoto materiálu. Bylo potvrzeno, že dochází ke vzniku mikrotrhlin, které pak mají za následek zhoršení reprodukovatelnosti a citlivosti.

Bohumil Žitnanský, Československý metrologický ústav, Bratislava: Úloha referenčného materiálu v AAS.

Československý referenčný materiál je v zmysle novelizovanej vyhlášky č. 26 Úradu pre normalizovanie a meranie zo 14.1.1983 miera v podobe látky alebo materiálu o presne určenom obsahu jednej alebo viacerých zložiek, ktorá je úradne overená ÚNM.

RM v AAS hrajú mimoriadnu úlohu v zabezpečovaní metrologického poriadku jednotnosti a správnosti merania, k eliminácii mnohých interferenčných javov a k overovaniu správnej činnosti zložitých a veľmi variabilných systémov AAS. Ekonomičnosť tvorby RM pre AAS vyžaduje na seminári predloženom dotazníku vytypovať najvhodnejšie a najfrekventovanejšie ako i najpotrebnejšie druhy RM, ktoré iba jednoduchým spôsobom umožňovali prípravu referenčných roztokov pre konštrukciu kalibráčnej krivky, ktoré by umožňovali správne korelácie a zhodnosť dosiahnutých výsledkov v rôznych laboratóriach a systémoch AAS.

Milan Matl, Viktor Kanický, Dalibor Kolčava, Geologický průzkum, Zlaté Hory - Brno: Aplikace spektroskopických metod v atmogeochemii.

Na příkladu rozboru výsledků atmogeochemického průzkumu lokality Horní Město /Nízký Jeseník/ byly prezentovány vlastnosti této metody /B. Kráňář/, která se může v budoucnosti stát významnou složkou geochemického výhledávání skrytých rudních ložisek. S výjimkou fluoru byly všechny prvky v půdním plynu /absorbace přes HNO_3 , KOH/ a ve sněhové pokrývce stanovovány spektroskopickými metodami: Zn, Cu, Pb, Ni metodou AAS, Hg metodou studených par, Ba, B, Fe, Li, Al metodou ICP. Z indikovaných prvků je zvláště významné stanovení Ba, které je příspěvkem k určení genese kovových prvků v půdním vzduchu.

I. Lang, Ústav geologie a geotechniky ČSAV, Praha: Organokovové sloučeniny z uhlí.

V souvislosti s případným katalytickým vlivem na samovznícení hnědých uhlí je věnována pozornost organokovovým sloučeninám. Různá uhlí jsou extrahována tetrahydrofuranem a extrakt je chromatograficky separován na silikagelu postupnou elucí řadou rozpouštědel s rostoucí polaritou. Extrakt a frakce jsou charakterizovány kombinací metod atomové a molekulární spektroskopie.

15. schôdza OS spektr. nevodivých materiálov

"Nové poznatky o procese budenia nevodivých materiálov"

Bratislava, 11.10.1983

Úvodné slová predniesla RNDr. J. Kubová, ktorá privítala na tomto zasadnutí významných odborníkov v oblasti spektroskopie nevodivých materiálov a to Prof. R. Rautschke, DrSc z Univerzity M. Luthera v Halle /NDR/ a Prof. Dr. B. Pavloviča z Univerzity v Beograde /Juhoslávie/.

V úvodnom referáte Prof. Ing. E. Plško, DrSc. oboznámiel poslucháčov s programom 23. CSI v Amsterdame so zameraním na trendy rozvoja optickej atomovej spektroskopie v porovnaní s inými oblasťami. Informoval o účasti čsl. delegacie, ako aj o zasadnutí národných delegátov.

Prof. Dr. R. Rautschke DrSc. a Prof. Dr. B. Pavlovič patria k významným odborníkom v mezinárodom meradle v oblasti atomovej spektroskopie. Ich práce, ako aj spolupráca s Čsl. spektroskopickou spoločnosťou sú dlhé roky uznávané medzi našimi odborníkmi.

Z našich pracovníkov predniesli odborné referáty Ing. K. Flórián, CSc. a RNDr. J. Medved, CSc.

Ku predneseným referátom sa rozvinula vecná diskusia zameraná na možnosti uplatnenia nových teoretických i metodických poznatkov v praktickej aplikácii spektrochemickej analýzy nevodivých materiálov.

Boško Pavlovič, Tehnološko-metalurški fakultet u Beogradu, Jugoslavija: The Application of the External Magnetic Field on the DC Arc for the Spectrochemical Analysis of Powdered Samples.

In order to stabilize the dc arc discharge, many techniques and devices were developed. Among them, the external magnetic fields were used not only for the purpose of arc stabilization but also for increasing the uniformity of the conditions of excitation and emission. In the lecture were mainly discussed the contributions of Yugoslav spectrochemists to the application of external homogeneous, inhomogeneous and rotating magnetic fields on the dc arc used as an excitation source for the spectrochemical analysis of powdered samples. There was concluded that magnetic fields stabilize electrical, thermal and optical properties of the arc and have the favourable influence on the volatilization and evaporation of sample. The influence of the external magnetic fields on the amplification of spectral line intensities is so much more stronger as the lower is the ionization potential of the investigated element. The spectral line intensity amplifying effect depends on the arc plasma zone from which the radiation is emitted. In general, the application of the external magnetic field on the dc arc is of such significance that it can be applied in the practical spectroanalysis of powdered samples.

R. Rautschke, Univerzita M. Luthera, Halle, NDR: Atomizácia ľažko-prchavých prvkov v atomovej spektroskopii.

Úvodom prednášky bola rozvedená problematika súvisiaca so spektrochemickým analyzovaním ľažko-prchavých prvkov, pričom bolo poukázané na význam zisťovania ich obsahov. V súvislosti so zlepšením dôkazuschopnosti ľažko-prchavých prvkov sa zdôraznila úloha výskumu termodynamických reakcií

prebiehajúcich v krátere elektródy pred vyparením vzorky, ako aj na možnosť priebehu reakcií a ustalovania ich rovnováh vo výbojovom priestore. Z metodického hľadiska sa venovala pozornosť možnostiam využitia termodynamických výpočtov rovnovážneho zloženia plazmy pri rôznych teplotách vychádzajúc z prítomnosti možných zložiek. Bola prezentovaná originálna metóda sledovania prítomnosti volných atómov v plazme s využitím oddelenej elektrotermickej atomizácie a absorpcného merania.

Uvedené teoretické i metodické prístupy boli bohaté doložené výsledkami experimentálneho sledovania chovania sa ľažko-prchavých prvkov v procese budenia ich atomovery spektier vedúcimi ku ozrejmeniu prebiehajúcich chemických reakcií a na základe získaných poznatkov ku zlepšeniu základných parametrov ich spektrochemického stanovenia.

Karol Flórián, Katedra chémie Hutníckej fakulty VŠT, Košice: Vplyv spôsobu prípravy kalibračných vzoriek na vieryhodnosť analytickej kalibrácie pri spektrografii práškových nevodivých materiálov.

Na konkrétnom prípade stanovenia vedľajších prvkov /Al, Cu, Fe, Si/ u sintrovanej magnézie sa ilustrovalo, že použitím troch skupín kalibračných vzoriek /standard.ref.mat., synteticky pripravené a pri 1000 K sintrovane vzorky, synteticky pripravené vzorky/ sa získavajú odlišné priebehy kalibračných funkcií. Použitím rôznych spektrochemických prípadkov /LiF, Li₂CO₃/ sa vylúčila možnosť vplyvu matrixefektu a zistilo sa, že príčinou malej vieryhodnosti kalibrácie je v prvom rade nízka spoľahlivosť koncentračných údajov u ŠRM - prírodných etalonov magnézie.

Druhou diskutovanou problematikou bol spôsob prípravy kalibračných vzoriek pre mnohoprvkovú stopovú spektrografickú analýzu. Porovnali sa dva spôsoby prípravy kalibračných vzoriek zmiešavaním spektrálne čistých chemikálií:

- a/ postup vytvárania kalibračných vzoriek postupným zriedovaním základnej vzorky grafitovým práškom tak, že súhrnná koncentrácia stopových prvkov neustále klesá;
- b/ postup vytvárania kalibračných vzoriek zmiešavaním zo spektrálne čistých chemikálií tak, aby súhrnná koncentrácia stopových prvkov bola viac-menej konštantná vo všetkých kalibračných vzorkách.

Na konkrétnych prípadoch modelových experimentov bolo ukázané, že kalibračné funkcie konštruované za použitia oboch skupín kalibračných vzoriek vyzkazovali v niektorých prípadoch výrazne odlišné priebehy a to aj za použitia odlišných spektrochemických prípadkov /Li₂CO₃, Li₂B₄O₇, CuCl/.

Ján Medved, GÚ SAV, Bratislava, Eduard Plško, GÚ UK, Bratislava: Informácia o spoľahlivosti spektrochemickej analýzy stopových prvkov v karbonátových štand. referenčných materiáloch.

V predloženom referáte autori uviedli výsledky dlhodobého sledovania spoľahlivosti spektrochemického stanovenia stopových prvkov v karbonátových horninových štandardných referenčných materiáloch ZGI KH /vápenec/, GFS-401 /vápenec/, IU-EA-LLL 1 /vápenec/, NBS-1b /slienitý vápenec/, NBS-88a /dolomitický vápenec/, GFS-400 /dolomit/, IU-EA-ADT /dolomit/ a MK /magnezit/. Stanovenia jednotlivých stopových prvkov v sledovaných štandardných referenčných materiáloch boli vykonané počas rutiných analýz geologických materiálov v časovom období od r. 1973 do r. 1983 za použitia rôznych syntetických kalibračných štandardov a spektrochemických prísad s porovnávacími

prvkami taktiež pripravených vo vyššie uvedenom časovom období. Získané analytické údaje boli štatisticky spracované a porovnané s hodnotami dosiahnutými inými autormi. Na základe predloženého štúdia zistila sa vysoká časová stabilita výsledkov dosiahnutých na našom pracovisku.

Pracovní schůze OS automatické spektrometrie

Dne 13.10.1983 se v Ostravě uskutečnila pracovní schůze OS automatické spektrometrie s hlavním tématickým zaměřením "Systém analytické kontroly na ocelárně NHKG". Celkem 60 účastníků vyslechlo mimo 4 hlavní referaty, jejichž stručná resumé dále přinášíme, i přednášku prof. Pavloviče z Jugoslávie "Spektrometrická analýza litiny na automatických vakuových spektrometrech". Na závěr schůze se uskutečnila exkurze do laboratoří analytické kontroly na ocelárně.

Karel Kuboň, VZÚ NHKG, Ostrava: Automatizovaný systém analytické kontroly ocelárny.

Ocelárna je základem každého hutního podniku a proto je provozadý zájem zabezpečit rychlou a spolehlivou analytickou kontrolu technologie na ocelářských pecích. Vybudování samostatné stanice analyzátorů si vyžádalo optimální přístrojové vybavení - kombinaci emisního optického spektrometru s rentgenfluorescenčním spektrometrem a s analyzátorem uhlíku a síry. Pro odber vzorků, jejich dopravu a úpravu bylo nutno vypracovat novou technologii, taktiež zpracování vlastních analytických programů a programování minipočítačů si vyžádalo nové přístupy k zabezpečení požadované rychlosti a spolehlivosti výsledků spektrometrických analýz oceli /předzkoušek/, surového železa /mísicí/ a strusek /předzkoušek/.

Celkový ekonomický efekt je značný při zkrácení doby čekání na výsledek analýzy: U předzkoušek oceli z 10 min. na 3,5 min. a u sur.železa a strusek z 13 min. na 6 min. Návratnost investičních nákladů je vysoká, v podmínkách ocelárny jen úspora 1 minuty na každé tavbě přináší snížení výrobních nákladů o 7 mil. Kčs.

Karel Ryška, Horst Rohovsky, VZÚ NHKG, Ostrava: Odběr předzkoušek oceli, surového železa a strusek.

V úvodu přednášky je uveden stav vzorkování před zahájením provozu kvantometrické stanice na ocelárně, vyhodnoceno je množství vad, zkoušek a důvody proč k vadám u řezaných zkoušek docházelo. Vyhodnoceny jsou výhody a nutnost sjednoceného odběru předzkoušek oceli pomocí nového typu kokilek, který vzešel ze zlepšovacího návrhu. V závěru přednášky je uvedena celková doba trvání předzkoušek oceli před a po najetí detašované kvantometrické stanice a zdůrazněna nutnost dobré spolupráce pracovníků kvantometrické stanice s osádkami ocelářských pecí.

Ludvík Švardal a, Pavel Malucha, VZÚ NHKG, Ostrava: Emisní spektrometr Polyvac E 963 v systému kontroly ocelárny.

Přednáška o automatickém spektrometru Polyvac E 963 od firmy Hilger Analytical je zaměřena na stručný popis jednotlivých hlavních částí přístroje s uvedením základních provozních parametrů, na způsob programování a řízení spektrometru prostřednictvím minipočítače PDP 8 A. Závěr přednášky je věnován shrnutí poznatků a zkušeností, nabytých ve ztížených podmínkách kvantometrické stanice na ocelárně NHKG.

Zdeněk Ersepke, VZÚ NHKG, Ostrava: Rentgenový fluorescenční spektrometr Telsec TXRF.

Byla přehledně popsáno uspořádání rentgenového fluorescenčního spektrometru TXRF a poukázáno na rozdíly v porovnání se současnými spektrometry ARL 72000. Buzení je prakticky rovnocenné, je použita tatáž rentgenova lampa s Rh antikatodou, u ARL je však navíc ještě přídavné chlazení, kromě obvyklého chlazení anody a pláště. Hlavní rozdíl v optice, TXRF používá výlučně rovinových krystalů v Sollerově uspořádání. To značí nižší selektivitu i světlonošnost. Tato je však z části kompenzována většími rozdíly krystalů. Značný rozdíl je v rozsáhlém použití průtokových impulzů pro všechny lehké prvky, což má za následek, že přístroj nemůže pracovat bez plynu /Ar/CH₄/ jehož čistota má kritický vliv na signál a jeho stabilitu /požadavek na obsah všech nečistot pod 1 ppm/. Naproti tomu u ARL to platí pouze pro případ prvků F a Na. Malá operační paměť neumožňuje vícenásobnou regresi. Pro jednoduchý program ocelárny NHKG však tento relativně levný a méně objemný spektrometr plně postačuje.

Boško Pavlović, Tehnološko-metalurški fakultet u Beogradu: Jet Electrode in the Analysis of Iron and its Alloys on the Automated Vacuum Spectrometers.

During the recent years a number of new techniques and modifications were introduced in emission spectrometric analysis of different ferro-materials since the conventional spark discharges were incapable of exciting the spectra of certain types of ferro-alloys. In the lecture were discussed: the problems concerning the spectrometric analysis of cast irons, the procedures of surface microhomogenization with the spark of definite characteristics, the application of the glow discharge in the spectrometric analysis of white, grey and nodular irons, and at last, the characteristics and application of the argon jet electrode in the analysis on the automated vacuum spectrometers. Comparing the results of chemical and spectrometric analysis of different samples of white and grey cast irons, as well as taking into account other analytical characteristics of argon jet electrode, it could be concluded that the jet electrode indicate a satisfactory analytical performance. It is to be hoped that beside the application of argon jet electrode in the analysis of cast irons, it would be a valuable contribution to the spectrometric analysis of other ferro-alloy materials.

SEKCE MOLEKULOVÉ SPEKTROSKOPIE

OS spektroskopie pevného stavu

27. pracovní schůze skupiny s tématem "Synchrotronové záření" se uskutečnila v Praze dne 4.8.1983 za účasti 26 odborníků. Hlavní referát přednesl sovětský host Dr E. S. Gluskin. Po jeho vystoupení následovala obsáhlá diskuze, zaměřená především na otázky rentgenové litografie.

28. pracovní schůze skupiny s tématem "Aplikace synchrotronového záření při studiu spekter polovodičů" se uskutečnila v Praze dne 7.12.1983. Na programu byla přednáška Ing. L. Pajasové "Reflexní spektra polovodičů - aplikace synchrotronového záření" a dále obsáhlá diskuze.

Dále přinášíme resumé hlavních referátů z obou schůzí:

E. S. G l u s k i n , Ústav jaderné fyziky SOAV SSSR, Novosibirsk:
Synchrotronové záření a jeho využití ve fyzice pevných látek.

V přednášce byl podán přehled současných zdrojů synchrotronového záření ve světě spolu se spektrálními charakteristikami. Další část referátu byla věnována popisu konstrukce a parametrů akumulačního prstence VEPP-ZM v Novosibirsку, některým experimentům, provedeným v oboru měkkých X-paprsků a ve vakuovém ultrafialovém oboru a dále aplikacím synchrotronového záření zejména v oboru rentgenové litografie. Byl zdůrazněn význam synchrotronového záření jako unikátního prostředku pro získání prvků mikroschémát pod 0,5 m. Závěrem byly uvedeny i další aplikace synchrotronového záření, na př. v lékařství.

Účelem přednášky bylo seznámit širší okruh zájemců s možnostmi rozšíření spolupráce při využití synchrotronového záření v ÚJF v Novosibirsku.

L. P a j a s o v á , Fyzikální ústav ČSAV, Praha: Reflexní spektra polovodičů - aplikace synchrotronového záření.

Synchrotronové záření se stalo důležitým zdrojem pro spektroskopii atomů, molekul i pevných látek. Vzhledem k svým unikátním vlastnostem, jako je vysoká intenzita a spojitost spekter od infračervené oblasti až po oblast nejtvrdších X-paprsků a vysoký stupeň lineární polarizace, umožnilo toto záření nový rozvoj většiny metod reflexní spektroskopie polovodičů ve vakuovém ultrafialovém /VUV/ oboru, včetně aplikace různých modulačních a derivačních technik nedostupných až dosud v této oblasti.

Možnost výběru meření jednotlivých polarizovaných složek reflexe ve VUV oboru umožňuje i optimální výběr metody v širokém rozpětí hodnot zkoumaných optických konstant a kombinaci Kramers-Kronigovy analýzy reflexních spekter s víceúhlovými metodami, jimiž lze optické konstanty určit numerickou cestou pomocí modifikovaných Fresnelových vzorců.

Vedle zkoumání mezičárových přechodů vznikla také možnost zkoumat i přechody z hlubších hladin mělkých kórů do vodivostního pásu v polovodičích, které, vzhledem k malé šířce těchto hladin přináší cennou informaci o rozdělení hustoty stavů ve vodivostním pásu samotném. Široký obor spektra synchrotronového záření dává v binárních sloučeninách možnost porovnat prahové energie pro kórové přechody jak z kationů, tak z aniontů.

Přesto, že reflexní spektra jsou většinou vztahována k objemovým vlastnostem materiálu, možnost pozorování povrchových excitonů ukazuje na to, že reflexní spektra v tomto oboru jsou také povrchově citlivá.

Synchrotronové záření poskytuje tedy reflexní spektroskopii ve vakuovém ultrafialovém oboru jedinečné možnosti a vzhledem k velkému rozšíření ≈ 10 meV z ní činí špičkovou metodu pro studium elektronové struktury a optických excitací v polovodičích, i pevných látkách vůbec.

OS elektronové spektroskopie

Dne 30.11.1983 se na VŠCHT v Pardubicích uskutečnila 12. pracovní schůze skupiny s tématem "Pokroky v organické fotochemii". Uvádíme resumé hlavního referátu Ing. J. Kopeckého, CSc.

Jan K o p e c k ý , Institut hygieny a epidemiologie, Praha: Současné trendy v rozvoji organické fotochemie.

Bouřlivý rozvoj organické fotochemie v posledním čtvrt století pronikavým způsobem ovlivnil naše představy o průběhu fotochemických reakcí. Významnou úlohu přitom sehrály elektronová spektroskopie a kvantová chemie.

Nainví Hückelova metoda může být účinným nástrojem při výkladu mechanismu některých fotochemických reakcí organických sloučenin; jak však lze demonstrovat na příkladu elektrocyclických reakcí, mohou být její závěry fašné. Značným přínosem pro rozvoj představ průběhu fotochemických reakcí byly práce Van der Lugta a Oosterhoffa, jakož i Michla a Salema, především pak zavedení představ o biradikálech /biradikaloidech/, o "nálevce" a z toho vyplývající rozdělení fotochemických reakcí na reakce diabatické a adiabatické, případně na reakce z "horkého" základního stavu. V posledních letech

byly rozvinuty metody pro výpočet potenciálových hyperploch. Na příkladě valenčních izomerací benzenu bylo demonstrováno použití topologické reakční koordináty pro výklad průběhu fotochemických reakcí. Fotochemická metoda a myšlenkový aparát organické fotochemie se staly účinným nástrojem při výkladu dějů i ve velmi vzdálených vědních oborech, např. při řešení některých biologických problémů.

SEKCE SPECIÁLNÍCH SPEKTROSKOPICKÝCH METOD

OS elektronové mikroanalýzy

Postgraduální seminář REM a EMA probíhal ve dnech 24.9.-1.10.1983 v Poljance za účasti více než 80 odborníků, včetně významných pracovníků oboru z NDR, MLR a Velké Británie. Odborná tématika byla zaměřena na aktuální otázky z oboru fyziky polovodičů a uplatnění metody EMA a REM při jejich řešení, na tvorbu obrazu v REM a jeho analogové a digitální zpracování a na využití metody Monte Carlo při analýzách tenkých vrstev a malých částic.

K semináři byl vydán sborník abstrakt přednášek.

Obsah sborníku abstrakt ze semináře REM a EMA - Poljanka 1983:

- A. Boyde: Trojrozměrná interpretace zobrazení v REM
- M. Wendt: Poměr půk/pozadí a jeho význam v kvantitativní energeticko-disperzní elektronové mikroanalýze
- A.G.S.Jánossy: Některé problémy spojené s kvantitativní elektronovou mikroanalýzou /ultra/ tenkých vzorků
- A. Roder: Kvantitativní měření povrchových potenciálů na REM BS 300
- G. Oelgart: Kvazitativní určování parametrů polovodičů metodou EBIC
- V. Hulinský: Tvorba obrazu v REM
- K. Jurek: Tvorba kontrastu v REM
- M. Pavláček: Modelování kvantitativní elektronové mikroanalýzy metodou Monte Carlo
- I. Šiman: Obrazová analýza a její využití při studiu kovových materiálů
- K. Hlavatý: Číslicové zpracování obrazů
- A. Langrová: Pentafosfáty vzácných zemin jako referenční materiály
- P. Tůma: Zpevňovací hmoty pro přípravu preparátů na EMA a REM
- Z. Kotrba: Chemické složení standardů

OS RTG spektrometrie

Dne 18.10.1983 se v Praze uskutečnila 23. pracovní schůze skupiny, zaměřená na zkušenosti s provozem rtg. spektrometru VRA 20 R firmy Freiberger Präzisionsmechanik. Bezmála 50 účastníků mělo příležitost vyslechnout referáty o zkušenostech s provozem přístroje i o porovnání některých výsledků získaných pomocí tohoto přístroje a dalších rtg spektrometrů používaných v ČSSR. Cenná byla i možnost kontaktu se zástupci obchodně technických služeb výrobce a zejména pak i krátká přednáška o nové variantě rtg spektrometru VRA 30.

Na zvláštní přání vedení skupiny přinášíme i podrobnější tabelované údaje v resumé přednášky Ing. Vokáče, neboť z technických důvodů nebylo možné při schůzi promítat. Věříme, že údaje využijí nejen přímí účastníci schůze.

Miloš Burian, ÚVR, Praha: Rentgenový spektrometr VRA 20 R firmy Freiberger Präzisionsmechanik - zkušenosti s jeho provozem a některé dosažené výsledky.

V přednášce byl uveden podrobný popis rtg. spektrometru VRA 20 R, výrobku fy VEB Freiberger Präzisionsmechanik Freiberg z NDR. Jde o sekvenční jednokanálový spektrometr, jehož chod i vyhodnocení výsledků je řízeno počítačem KSR 4100. Byl popsán postup při kvantitativní analýze pomocí uživatelského programu POM 8K, matematický model programu a statistické hodnocení výsledků. Krátce bylo referováno i o přípravě vzorků a jejich možné formě. Autor provedl srovnávací měření poskytla výsledky, které lze z hlediska potřeb cementářského průmyslu označit jako výhovující.

V další části přednášky hovořil autor o zkušenostech s provozem přístroje, jeho dosavadních zkušenostech se servisem a zatím zaznamenaných pořezech.

Na pracovišti byly dosud analyzovány následující materiály: magnezity, fluority, v současné době zpracovávána metodika pro analýzu polymetalických rud a jejich úpravenských produktů.

Na závěr byla účastníkům umožněna prohlídka rtg. spekrometrické laboratoře Ústavu pro výzkum rud.

Zdeněk Vokáč, Výzkumný ústav stavebních hmot, Brno: Porovnání výsledků dosažených při proměřování cementářských surovin na rentgenovém spektrometru VRA-20 R a několika dalších spektrometrech používaných v ČSSR.

Bylo provedeno a vyhodnoceno měření cementářských surovin na rentgenových spektrometrech VRA-20 R, MRS-3 a ARL-74000. Výsledky poskytly základní informace z hlediska možnosti využití sekvenčního přístroje VRA při uvažovaných investičních záměrech. Uvedené přístroje MRS-3 a ARL-74000 jsou sismultání, v současné době používané v našich cementárnách.

Srovnání se týkalo 4 hlavních složek, t.j. SiO_2 , Al_2O_3 , Fe_2O_3 , CaO , které jsou nezbytné pro řízení chemické skladby cementářské surovinové směsi.

Byla porovnána statistická a přístrojová odchylka σ rel. % jako krátkodobá reproducovatelnost měření, za podmínek používaných na jednotlivých pracovištích. Výsledky jsou uvedeny v tabulce č. 1.

Hodnoty korelačních koeficientů vypočtených kalibračních závislostí jednotlivých složek, jejichž rozsahy splňující potřebné provozní podmínky, byly následující:

$$\text{SiO}_2 : 9,70 - 20,00 \% \quad \text{Al}_2\text{O}_3 : 3,10 - 5,75 \%$$

$$\text{Fe}_2\text{O}_3 : 1,37 - 2,33 \% \quad \text{CaO} : 38,70 - 46,60 \%$$

Výsledky jsou uvedeny v tabulce č. 2.

Výsledky stanovení provozních vzorků docílených na jednotlivých spektrometrech včetně vyčíslení rozdílů v abs. % - uvádí tabulky č. 3, 4, 5.

Provedená srovnávací měření poskytla výsledky, které lze z hlediska potřeb cementářského průmyslu označit jako výhovující.

TABULKA č.1.

rtg. spektrometr	$\pm \sigma$ relat. %			
	CaO	SiO_2	Al_2O_3	Fe_2O_3
ARL - 74000	0,06	0,18	0,07	0,16
MRS - 3	0,05	0,10	0,20	0,07
VRA - 20 R	0,20	0,32	0,55	0,53

TABULKA č.2.

rtg. spektrometr	Korelační koeficient			
	CaO	SiO_2	Al_2O_3	Fe_2O_3
ARL - 74000	0,9984	0,9940	0,9810	0,9987
MRS - 3	0,9979	0,9978	0,9770	0,9976
VRA - 20 R	0,9979	0,9994	0,9875	0,9990

TABULKA Č.3. Srovnávací měření provozních vzorků
spktrometr VRA-20 R a ARL-74000.

	CaO %		SiO ₂ %		Al ₂ O ₃ %		Fe ₂ O ₃ %	
ARL	VRA	Δ	ARL	VRA	Δ	ARL	VRA	Δ
43,25	43,25	-	13,93	13,94	+ 0,01	3,47	3,32	- 0,15
43,76	43,65	- 0,11	13,30	13,16	- 0,14	3,48	3,45	- 0,03
44,26	44,26	-	12,62	12,66	+ 0,04	3,27	3,27	-
43,04	43,04	-	14,02	13,76	- 0,26	3,96	4,05	+ 0,09
44,99	45,12	+ 0,13	13,27	13,29	+ 0,02	3,35	3,31	- 0,04
43,84	43,90	+ 0,06	13,91	13,89	- 0,02	3,11	3,01	- 0,10
43,35	43,40	+ 0,05	14,44	14,34	- 0,10	3,65	3,62	- 0,03
44,09	44,16	+ 0,07	12,95	13,36	+ 0,11	3,18	3,15	- 0,03
43,86	43,83	- 0,03	12,91	12,81	- 0,10	3,40	3,32	- 0,08
43,83	43,82	- 0,01	13,08	12,84	- 0,24	3,52	3,51	- 0,01
		ø 0,05			ø 0,11		ø 0,06	ø 0,03

24

6A

TABULKA Č.4. Srovnávací měření provozních vzorků
spktrometr VRA-20 R a MRS-3

	CaO %		SiO ₂ %		Al ₂ O ₃ %		Fe ₂ O ₃ %	
MRS	VRA	Δ	MRS	VRA	Δ	MRS	VRA	Δ
43,31	43,25	- 0,06	14,12	13,94	- 0,18	3,49	3,32	- 0,17
43,61	43,65	+ 0,04	13,07	13,16	+ 0,09	3,47	3,45	- 0,02
44,30	44,26	- 0,04	12,83	12,66	- 0,17	3,30	3,27	- 0,03
43,14	43,04	- 0,10	14,03	13,76	- 0,27	3,97	4,05	+ 0,08
45,04	45,12	+ 0,08	13,27	13,29	+ 0,02	3,32	3,31	- 0,01
43,81	43,90	+ 0,09	14,15	13,89	- 0,26	3,12	3,01	- 0,11
43,34	43,40	+ 0,06	14,02	14,34	+ 0,32	3,58	3,62	+ 0,04
44,05	44,16	+ 0,11	13,14	13,06	- 0,08	3,20	3,15	- 0,05
43,76	43,83	+ 0,07	12,78	12,81	+ 0,03	3,36	3,32	- 0,04
43,83	43,82	+ 0,01	13,06	12,84	- 0,22	3,44	3,51	+ 0,07
		ø 0,06			ø 0,16		ø 0,06	ø 0,01

25

CaO %	MRS	Δ	SiO ₂ %				Al ₂ O ₃ %				Fe ₂ O ₃ %			
			ARL	MRS	Δ	ARL	MRS	Δ	ARL	MRS	Δ	ARL	MRS	Δ
43,25	43,31	+ 0,06	13,93	14,12	+ 0,19	3,47	3,49	+ 0,02	2,07	2,03	- 0,04			
43,76	43,61	- 0,14	13,30	13,07	- 0,23	3,48	3,47	- 0,01	2,06	2,03	- 0,03			
44,26	44,30	+ 0,04	12,62	12,83	+ 0,21	3,27	3,30	+ 0,03	1,93	1,89	- 0,04			
43,04	43,14	+ 0,10	14,02	14,03	+ 0,01	3,96	3,97	+ 0,01	2,30	2,25	- 0,05			
44,99	45,04	+ 0,05	13,27	13,27	-	3,35	3,32	- 0,03	1,26	1,27	+ 0,01			
43,84	43,81	- 0,03	13,91	14,15	+ 0,24	3,11	3,12	+ 0,01	1,86	1,83	- 0,03			
43,35	43,34	- 0,01	14,44	14,02	- 0,42	3,65	3,58	- 0,07	1,99	1,97	- 0,02			
44,09	44,05	- 0,04	12,95	13,14	+ 0,19	3,18	3,20	+ 0,02	2,22	2,17	- 0,05			
43,86	43,76	- 0,10	12,91	12,78	- 0,13	3,40	3,36	- 0,04	2,29	2,25	- 0,04			
43,83	43,83	-	13,08	13,06	- 0,02	3,52	3,44	- 0,08	2,24	2,19	- 0,05			
		Ø 0,06			Ø 0,16			Ø 0,03			Ø 0,03			

OS Mössbauerovy spektroskopie

Dne 18. listopadu 1983 se konala v Brně 16. pracovní schůze skupiny, na které mimo organizační záležitosti bylo zařazeno 5 obsáhlých referátů, shrnujících některé nejnovější poznatky v oboru. Přinášíme stručné výtahy z těchto přednášek.

Milan Seberíni, ÚFM ČSAV, Brno: Kryomagnetické zariadenie pre Mössbauerovu spektroskopiu.

Na Katedre jadrovej fyziky a techniky EF SVŠT je od r. 1976 v prevádzke kryomagnetické zariadenie na meranie Mössbauerových spektier v spojite nastaviteľnom teplotom rozsahu od 4,2 K do 300 K s presnosťou nastavenia $\pm 0,1$ K, pri možnosti súčasného použitia magnetického poľa orientovaného paralelne so zväzkom žiarenia, až do hodnoty 5 T. Z dôvodu dosávky chladiacich médií a návratu plynného hélia je zariadenie umiestnené v Elektrotechnickom ústave CEFV SAV.

Zariadenie pozostáva z Mössbauerovo spektrometra zostaveného z výrobkov rôznych fáriem /400-kanálový analyzátor Intertechnique, pohybové zariadenie Elron Haifa/ a kryostatu firmy Oxford Instruments so zabudovaným supravodivým magnetom. Hladina tekutého hélia sa indikuje štyrimi sondami typu Allen-Bradley, výparnosť je cca 0,5 l/hod. V prípade potreby možno teplotu chladiaceho média znižiť odčerpávaním páru, pri kvapalnom dusíku do cca 66 K, pri kvapalnom héliu do 3,2 K. Využívajú sa Mössbauerove izotopy ^{57}Fe a ^{119}Sn .

T. Zemicík, Ústav fyzikální metalurgie ČSAV, Brno, A. Cimbál - ník ova, Ústav geologie a geotechniky ČSAV, Praha: Identifikace horninotvarých fází měsíčního regolitu.

Ukazuje se, že pečlivě vybrané malé částice lunárního regolitu jsou dobrou reprezentací jednotlivých horninotvarých minerálů Měsíce, včetně skelné fáze. Mössbauerova spektroskopie ^{57}Fe dává jak identifikaci jednotlivých fází z hyperjemných parametrů spekter, tak distribuci železa mezi tyto fáze, resp. krystalografické polohy. Již dříve jsme ukázali vhodnost i použitelnost mössbauerovských experimentů na malých částicích lunárního regolitu. Zde jsou prezentovány výsledky na kolekci nemagnetických horninotvarých minerálů z regolitu LUNY-16,20 a 24, a to jak pro fáze krystalické /silikáty - pyroxeny a olivín, směsné oxidy - ilmenit a spinel/, tak amorfní /sklo vulkanické a impaktní/.

O. Schneeweiss, S. Havlíček, ÚFM ČSAV, Brno: Použití Mössbauerovy spektroskopie konverzních elektronů ve studiu povrchů kovových materiálů.

Mössbauerova spektroskopie podává řadu cenných informací o fázovém složení, krystalografické, elektronové a magnetické struktuře kovových materiálů. Volbou typu detekovaného záření je možné studovat povrchové vrstvy vzorků v různých hloubkách. Pomocí rezonance na γ záření sledujeme materiál v hloubkách $\sim 10^{-5}$ m pod povrchem. Při využití konverzních elektronů vznikajících při přechodu jádra z vybuzeného do základního stavu jsou získané údaje z hloubek do 10^{-7} m.

Mössbauerova spektroskopie konverzních elektronů /CEMS/ našla široké uplatnění při studiu koroze, produktů implantace a radiačního poškození materiálů. Zajímavé výsledky ukazuje srovnání mössbauerovských spekter naměřených pomocí γ a elektronů na vzorcích kovových materiálů, zejména pak změny povrchu v důsledku tepelného zpracování.

F. Gábris, J. Sitek, Elektrotechnická fakulta SVŠT, Bratislava: Niekorté vlastnosti amorfnych kovovych zliatin pri nízkych teplotach a vo vonkajšom magnetickom poli.

V snaze uzavrieť súbor meraných mössbauerovských spekter amorfnych kovových zliatin typu $Fe_{83}B_{17}$ /1/ a $Fe_{40}Ni_{40}B_{20}$ /2/ v závislosti od teploty, merali sme uvedené materiály pri nízkych teplotách v oblasti 4,2K. Zároveň sme v oboch prípadoch odmerali sériu spekter v závislosti na vonkajšom magnetickom poli s indukciami od 0 do 5T, pričom vektor intenzity pola bol kolmý na vzorku a rovnobežný so smerom γ žiarenia. S rastom intenzity vonkajšeho mag. pola pri vzorke /1/ sme zaznamenali pokles intenzity strednej hodnoty vnútorného mag. pola H_{eff} o 3 MA^{-1} , teda zdá sa, že nukleárne a atomárne momenty Fe majú opačné orientácie. Naproti tomu u vzorku /2/ sme zaznamenali zmene iba v rámci chyby merania.

Pri oboch vzorkach sa s rastom intenzity vonkajšeho pola rozširuje i distribúcia vnútorného pola B/H . V závislosti od rastu H_{ext} sme zaznamenali dva efekty:

V malých poliach /do 0,2 T/ má smer ľahkého magnetovania tendenciu ukladať sa do roviny páiska kolmo na smer vektora intenzity H_{ext} , čo možno vysvetliť existenciou demagnetizačného pola vo vzorke.

Vo väčších poliach postupne klesá intenzita spektrálnych čiar odpovedajúcich $\Delta m = 0 / I_2$ a I_5 / pričom pri hodnote $B_{ext} \approx 5T$ /1/ resp. $B_{ext} \approx 2T$ /2/ čiary úplne zanikajú, teda spisové orientácie domén sa usporiadajú v smere vonkajšeho magnetického pola.

Y. Kreislerová, T. Zemčík, Ústav fyzikální metalurgie ČSAV, Brno: Aplikace metody distribuce hyperjerných polí pro interpretaci spekter $Ni_3Fe /^{119}Sn$.

Série mössbauerovských spekter postupně izotermicky žíhané slitiny $Ni_3Fe /^{119}Sn$ byla zpracována za předpokladu spojité distribuce hyperjerných polí s tvarem distribuční funkce jako superpozice gaussovských křivek. Vyhovující přesnosti fitu bylo dosaženo dvěma gaussovskými distribucemi, jejichž parametry se měnily se zpracováním vzorku. V neuspřádaném stavu měla složka s nižší střední hodnotou - 10,3 MA/m - úzkou distribuci, zatímco s vyšší střední hodnotou - 33,8 MA/m - širokou distribuci. V uspřádaném stavu tomu bylo naopak a současně došlo ke zvýšení hyperjerných polí obou složek /48,9 a 66,6 MA/m/. Tyto výsledky byly porovnány s teoretickým modelem založeným na předpokladu lineární závislosti hyperjerného pole jak na počtu atomů Fe v nejbližším okolí Sn, tak na počtu nejbližších Fe atomů v jedné z podmížek uspřádané struktury. Pravděpodobnosti obsazení jednotlivých poloh v závislosti na parametru uspřádání byly dány binomickým rozdělením. Kvalitativním pořovnáním spojité a diskrétní distribuce bylo dosaženo dobré shody a zjištěno, že na velikost hyperjerného pole na jádře Sn má určující vliv počet nejbližších Fe atomů ve vybrané podmížce.

23. CSI a 10. ICAS

Ve dnech 26.6. až 1.7.1983 se v Amsterdamu konalo 23. Colloquium Spectroscopicum Internationale a 10. Mezinárodní konference o atomové spektroskopii /ICAS/. Z ČSSR se tohoto významného setkání odborníků spektroskopických disciplín zúčastnila mj. skupina pracovníků prostřednictvím tématického zájezdu Čedoku. Ačkoliv se čs. spektroskopická společnost snažila o zpřístupnění tématického zájezdu větší skupině zájemců, limitující podmínky Čedoku a konečně i osobní náklady neumožnily původní záměr Společnosti realizovat. I tak ale byla čs. spektroskopie na konferenci dobře zastoupena a získané informace a dovezené podklady jistě naleznou uplatnění na setkání jednotlivých odborných skupin. O 23. CSI bylo již např. podrobně referováno v září 1983 na 27. pracovní schůzi sekce optické spektroskopie. Rezáckní rada Bulletingu požádala jednoho z účastníků zájezdu Doc. Ksandra o vypracování referátu pro naše čtenáře. Je pochopitelné, že zpráva nemůže být vyčerpávající, proto nabízí sekretariát Společnosti těm zájemcům, kteří o některou disciplínu budou mít hlubší zájem, zprostředkování kontaktu s přímým účastníkem zájezdu, který má podle svého pracovního zaměření k dané problematice nejblíže.

Zbyněk Ksandr, VŠCHT, Praha: Tématický zájezd na 23. CSI /Colloquium Spectroscopicum Internationale/ konané ve dnech 25.6.-3.7.83 v Amsterdamu.

Hlavním cílem zájezdu byla aktivní účast na 23. CSI, která je vrcholnou vědeckou událostí v oblasti spektroskopických metod. Letošního 23.CSI se zúčastnilo asi 650 odborníků z celého světa. Odezvěly 4 plenární přednášky, 18 vyzvaných přednášek /á 40 min./ a v orálních sekciích celkem 57 referátů. Převážná většina příspěvků /asi 350/ byla presentována formou posterů ve 43 sekciích.

Vědecký program 23. CSI byl obecně zaměřen převážně na atomovou spektrometrii, což bylo patrně ovlivněno odborným zájmem předsedy organizačního výboru Leo de Galana. Plenární přednášky přednesli prof. Alkemade, Guillot, Fuwa a Van Loon, vesměs zástupci atomové spektrometrie. Většina vyzvaných přednášek se také týkala různých oborů atomové spektrometrie, zejména metod atomové absorpční spektrometrie s využitím elektrotermických atomizátorů /AAS-ETA/, atomové emisní spektrometrie s indukčně vázaným plasmatem /ICP-AES/, korekce vlivu pozadí využitím Zeemanova efektu v AAS ve spojení s ETA, pokroky v hydridové technice při stanovení stopových koncentrací toxicických prvků, zejména arsenu a selenu, využitím "platform-techniky" na odstranění rušivých vlivů při práci s ETA a dalších. Kongresu se zúčastnily i takové kapacity jako prof. B. V. Lvov, který je nazýván otcem elektrotermických atomizátorů. Přednesl přednášku o vývoji ETA od jejích počátků až po dnešek, nazvanou "Twenty-five years furnace AAS", neboť na r. 1983 připadlo právě 25. výročí jeho první publikace. Z oboru AAS byly z VŠCHT presentovány dva posterové oba, jak příspěvek konstrukčního zaměření "The first commercial tungsten furnace electrothermal atomizer for AAS" /R. Hlaváč/, tak i druhý zaměřený na analytické využití wolframového atomizátoru WETA 82 "Some new developments in tungsten furnace atomic absorption spectroscopy" /D. Kolihová/, byl značný zájem. Protože byl o pří-

stroj /WETA 82/ zájem mezi odborníky z různých zemí, dá se předpokládat i jeho prodej do zahraničí.

Pro odborníky zabývající se atomovou spektrometrií bylo na CSI mnoho příspěvků, které pomohly rozšířit a prohloubit jejich znalosti současných trendů světového vývoje. Vysoko je třeba hodnotit i diskuse na závěr posterových sekcí, které byly řízeny předsedou sekce - většinou významným odborníkem v dané specializaci. Například diskuse o kovových atomizátorech se tak protáhla, že její účastníci zmeškali začátek oficiálního přivítání primátora města Amsterodamu. Rovněž v úterý byla diskuse o hydridových technikách a o využití laserů v atomové fluorescenci velmi bohatá.

V oblasti molekulové spektroskopie - prakticky ve všech vlnových rozsazích - byla účast aktivních účastníků nepoměrně menší než v oblasti atomové spektroskopie. To byl znatelný rozdíl proti XX. CSI, které pořádala ČSSS ve spolupráci s VŠCHT Praha v r. 1977 v Praze.

Tato skutečnost se odrazila jak v počtu posterů tak i v zájmu účastníků. Proto bylo naší snahou upozornit na tuto negativní skutečnost prostřednictvím národních delegátů /Prof. Plško, Dr. Špačková/ na jejich zasedání s připomínkou, aby příští koloquia byla koncipována ve všech oblastech spektroskopie rovněžně.

Speciální spektroskopické metody, tj. rtg emisní analýza /RFA/, rtg mikroanalýza /EMA/, hmotnostní spektrometrie, analýza povrchů, instrumentální radioanalytické metody a Mössbauerova spektroskopie, byly na kongresu zastoupeny značně nerovnoměrně. Rtg emisní spektroskopii byla věnována největší pozornost a to jednou vyzvanou přednáškou J. N. Kikkereta, výzkumného pracovníka firmy Philips, na téma Fluorescenční analýza X-paprsky anno 1983 věnovaná použití RFA k analytickým účelům především zavedením důsledné automatizace pro rutinní analýzy a velké citlivosti řádu 10^{-3} . Dále odezvělo pět ústních sdělení, z nichž zajímavé byly zejména referát J. V. Gilfritche z US Naval Research na téma Použití spojitého polarizovaného synchrotronního rtg záření o intenzitě o několik řádů vyšší než z běžných zdrojů, což vede k vysoké citlivosti a nízkému šumu a tím umožňuje analýzy velmi malých množství. Použitím synchrotronního záření se zabývají v současné době čtyři laboratoře a to v USA, Japonsku, NSR a Anglii. Firemní přednáška ARL se týkala zlepšení sekvenční analýzy použitím dokonalého mikroprocesoru pro řízení funkce goniometru. Z řady posterových symposií bylo pět posterů věnováno problematice fyzikálních základů RFA a studiu chemické vazby, osm posterů metodologii instrumentace a různým aplikacím. Zde byl také prezentován příspěvek člena zájezdu P. Roubíčka z Čs. lupkových a uhelnych závodů na téma Užití metody Monte Carlo pro výpočet absorpcie RFA, který měl dobrý ohlas. Dále zaujaly posteru na téma Zlepšení energeticko-disperzní analýzy, Radionuklidová RFA vybraných prvků a Srovnání experimentálních a vypočtených korekčních koeficientů. Další posterové symposium na téma metodologie a aplikace II obsahovalo 11 posterů z nichž nejzajímavější byla téma RFA určení rtuti, methyl-rtuti a fenyl-rtuti ve vodě překoncentrován pomocí pěnového polyuretanu, Rychlá RFA silikátů a kovových prášků použitím tenkých vrstev od Z. Ersepkeho z NHKG Ostrava a Určení obsahu síry v uhlí pomocí RFA a Určení stopových prvků v uhlí a úletech. Rtg mikroanalýza byla na 23. CSI také poměrně hojně zastoupena. Vyslechli jsme vyzvanou přednášku J. D. Browna z Ontarijské university v Kanadě na téma "Nové přístupy ke kvantitativní rtg mikroanalýze tenkých filmů a povrchů". Analýza využívá znalosti rozdělovací emisní funkce a měření relativní intenzity na objemovém standardu na tenké vrstvě.

Další metoda je založena na měření relativní intenzity tenké vrstvy vzhledem k podložce a třetí metoda používá měření relativních intenzit v závislosti na energii primárních elektronů. Další příspěvky z oboru rtg mikroanalýzy se objevily na posterovém symposiu Kontaminace atmosféry, kde byl publikován poster Rtg mikroanalýza a laserová hmotnostní mikroanalýza mořských aerosolů, který přesvědčivě demonstroval užitečnost kombinace obou spektrálních metod na týž objekt zkoumání. Podobný charakteru byl i poster autorů Hulinský, Šlář: Zhodnocení metalurgie svárových spojů atomovou emisní spektroskopí a rtg mikroanalýzou, který byl publikován v symposiu Kovové a průmyslové materiály II. V symposiu Kovové a průmyslové materiály I byl uveřejněn poster autorů Švejcara a kol. Redistribution prvků při temperování Cr-Ni ocelí. V symposiu Biologických klinických, farmaceutických a zemědělských aplikací byl uveřejněn zajímavý poster Příprava biologických standartů pro konstrukci kalibracích křivek v rentgen-spektrální analýze. Na symposiu věnovanému aplikacím, metodice a instrumentaci X-záření byl zajímavý poster věnován Měření biologických vzorků protonovou mikrosondou a podobný poster byl věnován Použití protonové mikrosondy při výzkumu rakoviny plic.

Hmotnostní spektrometrie:

Hmotnostní spektrometrie organických látek a organických molekul nebyla na 23. CSI vůbec prezentována. Vyzvaná přednáška na téma Pokroky a budoucnost hmotnostní spektrometrie pro anorganickou analýzu, kterou přednesl F. Adams z university Antverpy, Belgie, byla věnována ionizačním metodám pro pevné skupenství, iontovému bombardování, indukčné vázané plazmě, douthavému výboji a pulsnímu laseru. Zvláštní význam je přisuzován hmotnostní spektroskopii anorganických sloučenin při řešení problémů čistoty ovzduší a analytické chemie velmi čistých průmyslově důležitých materiálů. Hmotnostní spektroskopii bylo též věnováno samostatné posterové symposium, kde bylo prezentováno 9 posterů věnovaných problematice analýz za použití výše zmíněných ionizačních metod.

Spektroskopie povrchu:

Vyzvaná přednáška prof. Benninghovenova z Vestfálské university v Münsteru na téma Použitelnost různých spektroskopických technik pro mikro a povrchovou analýzu podala přehled o excitačních procesech, laterálním a hloubkovém rozlišení, citlivosti a selektivitě dosavadních metod. Dále byly probrány aplikační možnosti a perspektivní směry analýzy povrchů a tenkých filmů. Posterové symposium Analýza povrchů a hmotnostní spektrometrie obsahovalo tři posteru na téma Analýza složení tenkých vrstev technikami spektrometrie rtg záření buzeného nízkoenergetickými elektronami /LEEIXS/, Zlepšení spektroskopie pro povrchové analýzy a Kvantitativní analýza oxidických vrstev. Další posterové symposium Analýza povrchů obsahovalo 9 posterů věnovaných aplikaci různých spektrálních metod na studium povrchu anorganických a biologických preparátů.

Instrumentální radioanalytické metody nebyly na 23. CSI zastoupeny a z oboru Mössbauerovy spektroskopie byla přednesena jediná přednáška Zelezo v asbestu.

HLavním cílem zájezdu bylo získání informací o současném stavu a perspektivních směrech speciálních spektroskopických metod. Bylo zjištěno, že vývoj těchto metod, zejména v oblasti analýzy povrchů, hmotnostní spektroskopie a mikroanalýzy je zaměřen především na zdokonalování instrumentálního

vybavení, nasazení mikroprocesorů a využívání nekonvenčních zdrojů buzení. V oblasti aplikační jsou tyto metody v širokém měřítku využity pro analýzu v oblasti čistoty ovzduší, vod a energetických zdrojů, dále v oblasti fyziky a technologie tenkých vrstev a vysoko čistých materiálů.

Oblast na příspěvky čs. účastníků byl velmi dobrý a byla navázána řada kontaktů se zástupci jak kapitalistických, tak socialistických zemí. Řada účastníků byla pozvána na 7. Čs. spektroskopickou konferenci v Českých Budějovicích v červnu 1984 a pozvání bylo všeobecne přijato.

V rámci 23. CSI byla uspořádána v areálu Congrescentrum RAI výstava přístrojů. Jejím úkolem bylo seznámit účastníky sympozia s nejnovějšími výrobky v oboru spektroskopie a přidružených měřicích technik. Této výstavy se zúčastnilo celkem 25 firem z kapitalistických států, socialistické státy zde nebyly zastoupeny.

V oboru infračervené a Ramanovy spektroskopie vystavovaly své přístroje firmy:

PHILIPS-UNICAM model PU 9510, který pracuje v oblasti 4000-200 cm^{-1} , s vysokým rozlišením, automatickou kontrolou a "data" stanici.

NICOLET INSTRUMENTAL - BENELUX - typ 5DX, 60SX, 3600C, všechny s Fourierovou transformací. Model 3600C pracuje až do 225 cm^{-1} , ostatní dva jen do 400 cm^{-1} .

BIO-RAD LABORATORIES, DIGILAB - model FTS-15 s Fourierovou transformací. Přístroj má možnost kombinací různých zdrojů a detektorů měřit od 10000 do 10 cm^{-1} , je v něm zabudována analytická kontrola a program na polymery.

Známí výrobci infračervených spektrofotometrů, PERKIN-ELMER a BECKMAN v tomto oboru nevystavovali; Ramanovy spektrofotometry nebyly zastoupeny vůbec.

V oboru UV - VIS spektroskopie vystavovala firma PERKIN-ELMER, NEDERLAND model LAMBDA 5 pro oblast UV-VIS s programováním pro vícenožkové analýzy. Podobné přístroje vystavovaly i firmy VARIAN, PHILIPS /typ PU8800 a PU8600/ a BECKMAN-NEDERLAND.

Firma HEWLETT-PACKARD spektrofotometr s diodovým uspořádáním HP8451A. Prospekty výše uvedených přístrojů jsou uloženy v laboratoři IČ spektroskopie VŠCHT.

V oboru X-paprskových spektrofotometrů vystavovaly firmy:

INTERCHIMIJ BV, PHILIPS-UNICAM, KEVEX-INTERNATIONAL CO a SIEMENS.

Přístroje a doplňky pro atomovou absorpční spektroskopii vystavovaly firmy:

VARIAN - model AA975 a grafitovou celu GTA-95,

PHILIPS-UNICAM - model PU9000 s "data" stanici PU9007,

HILGER ANALYTICAL, SHIMADZU EUROPA GMBH. Většina přístrojů byla vystavena již v Praze v prosinci 1982. Z novinek vzbudila největší pozornost kyveta ZEEMAN/5000 firmy PERKIN-ELMER NEDERLAND s magnetickou korekcí pozadí, která odstraňuje rušivý vliv balastního záření, zejména při práci v org. prostředí. Prospekty z tohoto oboru jsou uloženy v laboratoři atomové absorpční spektroskopie na VŠCHT.

Z atomové emisní spektroskopie vystavovala firma PHILIPS nový typ PU8020, vhodný zvláště pro analýzy hliníkových slitin. Z ostatních firem byla zastoupeny BAUSCH + LOMB ARL /kvantometry/, SIEMENS /Spektrumat 1000/ a RSV PRÄZISIONSMESSEGEÄTE.

Ostatní firmy vystavovaly pouze některé doplňky a přídavná zařízení. Firma EG + G INSTRUMENT S - laserové zdroje, HEWLETT-PACKARD - detektor pro hmotovou spektrometrii. Firma TAM-DOSIER-SYSTEM vystavovala dávkovače,

INSTRUMENTATION LABORATORY - příslušenství k AAS. Firma HEYDEN vystavovala "data" stanici, která porovná změněné spektrum s uloženými Sadlerovými standardními spektry během 3 sec. Firma RINGSDORFF-WERKE vystavovala uhlíky pro emisní spektroskopii a firma ISA/JOBIN-YVON mřížky a monochromátory.

V rámci 23. CSI byla uspořádána současně i výstava odborné literatury. Nejvíce zastoupena zde byla nakladatelství Elsevier, Springer, North-Holland Publishing Company a John Wiley and Sons se svými nejnovějšími publikacemi. K dispozici byly katalogy publikací odborné literatury za rok 1983. Dovolené katalogy jsou uloženy v laboratoři IČ spektroskopie VŠCHT.

Jaromír M o r a v e c , ÚJV, řež: XVI. evropský kongres molekulové spektroskopie.

Ve dnech 11.9.-16.9.1983 se konal v Sofii XVI. evropský kongres molekulové spektroskopie. Kongres organizovala Národní spektroskopická komise při Bulharské akademii věd a Státní komise pro vědu a technický pokrok a probíhal v Národním paláci kultury L. Živkovové.

Na programu bylo 26 plenárních přednášek, 10 vyžádaných přednášek, 74 orálních prezentací původních prací a 406 posterů. Skutečnost dosáhla asi 80% původně přihlášených prací a kongresu se zúčastnilo cca 440 účastníků z 36 zemí /z toho 6 z ČSSR/. Organizace kongresu byla na vysoké úrovni a pořadatelům se podařilo zajistit pro některé přednášky vysoce renomované odborníky; úvodní plenární přednášku celého kongresu měl např. jeden ze zakladatelů molekulové spektroskopie, G. Herzberg z Kanady /Spectra of triatomic hydrogen and of the ammonium radical/. V dalších plenárních přednáškách odezvěla téma jako "Non-radiative transitions in molecules and solids" /S.G. Christov, BLR/, "Computer based molecular spectroscopy: Reality and Prospects" /L.A. Gribov, SSSR/, "Transferability of IR intensity parameters" /W.M.A. Smit, Holandsko/, "Vibrational lifetimes and vibrational energy transfer of polyatomic molecules in liquids" /W. Kaiser, NSR/, "Non-linear coherent Raman spectroscopy" /W. Kiefer, NSR/, "IR intensities and solvent effects" /J. Morcillo, Španělsko/, "Matrix isolation vibrational spectroscopy as a tool for studying conformational isomerism" /A.J. Barnes, Anglie/, "Photochemistry and spectroscopy at low temperatures" /J.J. Turner, Anglie/, "Investigations employing high sensitivity spectrometers with particular emphasis on the IR spectrum of solid H" /K.N. Rao, USA/, "IR and Raman study of the fast internal motions of non-rigid molecules in condensed state: Method of selective deuteration" /J. Lascombe, Francie/, "IR high temperature emission and transmission spectra of aluminium chloride and related species" /P. Klaeboe, Norisko/ a další.

Největší část odborné činnosti kongresu se soustředila do diskusí při výstavách posterů. Byly rozděleny do následujících tématických skupin: Spekttra a elektronová struktura excitovaných stavů; nový vývoj ve spektroskopických technikách; spektroskopie povrchu; molekulární dynamika a přenos energie; molekulární struktura; spektroskopie s vysokým rozlišením; anorganické sloučeniny a kovové komplexy; spektroskopie pevného stavu; průmyslové aplikace; polymery; matricová spektroskopie; laserové spektroskopie včetně ne-lineárních jevů a multifotonových efektů; přínos počítače, zpracování a uchování spektrálních dat; biologické systémy; mezinukleárové interakce;

vibrační analýza, frekvence, intenzity a tvary pásů. V publikovaných pracích se projevil určitý odsklon od výlučně teoretických orientací směrem k praktickým aplikacím a bezprostřednímu využití spektroskopických měření k produkci realizačních výstupů. Překvapil neobvykle vysoký počet prací bulharských autorů / v tomto smyslu hrála jistě významnou roli okolnost, že Bulharsko bylo hostitelskou zemí/.

V rámci kongresu vystavovaly přístrojovou techniku firmy Bruker / Analytische Messtechnik GmbH/ a Perkin-Elmer, Ltd. Informační stánky se prezentovaly publicistické firmy Elsevier Scientific Publishing, Pergamon Press, Ltd., Springer Verlag GmbH., Akademiae Kiadó a John Wiley a. Sons, Ltd.

Fa Bruker vystavovala FT-IR spektrometr IFS 113v s minipočítáčem Aspect 2000, určený pro výzkumnou a vývojovou práci. Jeho špičkové rozlišení je $0,03 \text{ cm}^{-1}$, rozsah $10 - 4800 \text{ cm}^{-1}$ s možností rozšíření do viditelné oblasti, přesnost vlnočtu $< 0,01 \text{ cm}^{-1}$, fotometrická přesnost $< 0,2 \% T$, vakuum 10 mbar /možnost $< 0,5 \text{ mbar}$ /, zdroj Hg-lampa a globar /vodní chlazení/. Přístroj má 4 oddělené vakuové prostory pro zdroj, interferometr, vzorek a detektor; prostor pro vzorek je možno evakuovat samostatně.

Fa Bruker dále nabízela FT-IR spektrometr IFS 85 s minipočítáčem Aspect 2000 pro rutinní a výzkumné práce. Rozlišení $0,5 \text{ cm}^{-1}$, rozsah $400 - 4800 \text{ cm}^{-1}$ /možnost rozšíření do 220 cm^{-1} /, přesnost vlnočtu $\pm 0,01 \text{ cm}^{-1}$, fotometrická přesnost $0,1 \% T$, zdroj je proudově stabilizovaný a vodou chlazený globar, automatický měnič vzorků.

Ve výrobním programu fy Bruker jsou dále FT-IR spektrometry IFS 110 a laciný IFS 45 pro rutinní práci s automatickým měničem vzorků pro tablety, filmy, suspense, kapaliny a plyny. Firma dodává též minipočítáče Aspect 1000, Aspect 2000 a Aspect 3000.

Firma Perkin-Elmer vystavovala fluorescenční spektrometr LS-3, dále spektrometr pro ultrafialovou a viditelnou oblast Lambda 5 s datasystémem 3600 a infračervený spektrometr PE 782 s datasystémem 68x a 78x.

Spektrometr PE 782 má rozsah $400 - 4000 \text{ cm}^{-1}$, thermočlánkový detektor, reproducovatelnost vlnočtu $\pm 2-4 \text{ cm}^{-1}$ a fotometrickou přesnost $\pm 0,2 \% T$. Dodávaný datasystém je počítač, kterým mohou být řízeny všechny přístrojové funkce spektrometrů PE řady 780 včetně vícevzorkového adaptéru pro provoz bez ohledu operátora. Není třeba žádnej zkušenosti operátora s počítačem, jelikož rutinní práce se zahajují jednoduchými funkčními klíči a video-display vede uživatele správným postupem. Standardní software dovoluje rozsáhlé spektrální manipulace, s mnohostrannými výpočty za účelem získání analytických výsledků přímo ze spekter pomocí metod definovaných uživatelem.

PŮVODNÍ SDĚLENÍ

Josef D e m p í r , Ústav nerostných surovin, Kutná Hora: Hodnoty maximálních relativních směrodatných odchylek sériových analytických stanovení.

Předložené sdělení uvádí seznam maximálně přípustných relativních směrodatných odchalek RSO_{sr} , které charakterizují úroveň analytické práce při provádění sériových rozborů geologických materiálů. Je uveden vztah RSO_{sr} k relativním směrodatným odchylkám výsledků, získaných při analýze referenčního vzorku hornin a nerostných surovin RSO_{an} . Dále je diskutován vztah RSO_{an} k relativní směrodatné odchylce způsobené heterogenitou referenčního vzorku RSO_{ht} . Výklad je zakončen praktickým příkladem.

1. Úvod

Při výrobě referenčních vzorků hornin a nerostných surovin /dále RV/ musí výrobce dbát na to, aby hotové RV byly dostatečně homogenní, to znamená, aby se jednotlivé části RV, brané jako navážky, navzájem nelišily významně ve svém složení. Zcela homogenní jsou však pouze roztoky nebo směsi plynů. Práškovité vzorky vykazují vždycky určitý stupeň heterogenity, kterou lze vyjádřit formou směrodatné odchylky δ_{ht} , případně RSO_{ht} . Lze ukázat, že RSO_{ht} je tím větší, čím menší množství RV bereme do práce. /1,2/ Zejména při analýze RV na obsah stopových prvků je nutno vzít k analýze určité minimální množství RV bývá v atestech udáno /např. $0,1 \text{ g}/$.

Aby mohl RV plnit svoji metrologickou funkci, musí být analyzován podstatně přesněji, než je možné při seriovém způsobu práce. Označíme-li směrodatnou odchylku sériových stanovení δ_{ar} a směrodatnou odchylku souboru analytických výsledků, z nichž se vypočítají atestované hodnoty δ_{an} , musí platit nerovnost

$$\delta_{an} < \delta_{sr}$$

/1/

Podobnou úvahu dojdeme k závěru, že δ_{ht} musí být menší než δ_{an} , tedy

$$\delta_{ht} < \delta_{an}$$

/2/

Když totiž nerovnost /2/ neplatila, bylo by rozptýlení analytických výsledků v podstatně míře ovlivňováno heterogenitou SV a nebylo by možné použitím přesnějších analytických metod dosáhnout přesnějších atestovaných hodnot.

Spojíme-li nerovnosti /1/ a /2/, dostaneme:

$$\delta_{ht} < \delta_{an} < \delta_{sr}$$

/3/

Vydělíme-li nerovnost /3/ průměrným obsahem složky \bar{x} , dostaneme pro relativní směrodatné odchylinky RSO, vyjádřené v procentech, vztah:

$$RSO_{ht} < RSO_{an} < RSO_{sr}$$

/4/

Z nerovnosti /4/ vidíme, že relativní směrodatné odchylinky sériových stanovení RSO_{sr} jsou základním údajem, z něhož vycházíme při hodnocení RSO_{an} a RSO_{ht}.

2. Hodnoty RSO_{sr} v závislosti na procentickém obsahu složek

S klesajícím obsahem složky se stává její kvantitativní stanovení stále obtížnější, což se projevuje vzrůstem hodnoty RSO_{sr} a RSO_{an}, které u stopových obsahů prvků mohou dosáhnout až několika set %. Podle metrologických zásad přijatých specialisty RVHP se však za kvantitativní považují pouze ty soubory výsledků a taková stanovení, jejichž RSO_{sr} činí maximálně 30%. Tato horní hranice RSO_{sr} určuje také horní hranici RSO_{an} a RSO_{ht}. S přihlédnutím k nerovnosti /4/ platí, že při hodnocení analytických dat a výpočtu atestovaných hodnot jsou přijatelné pouze ty soubory výsledků, jejichž RSO_{an} je menší než asi 10–15%. Podobně lze odvodit, že heterogenita RV, vyjádřena jako RSO_{ht}, musí být menší, než asi 5%. Uvedené hodnoty platí pro případ stopových prvků, pro vyšší koncentrační obsahy složek jsou příslušné hodnoty RSO_{an} a RSO_{ht} podstatně přísnější.

V dalším textu je udán návod, jak vypočítat RSO_{sr} pro 64 složek /prvků a kysličníků/ v koncentračním rozsahu od 0,06 p.p.m. do x_{max} . x_{max} je pro jednotlivé složky uvedeno v posledním sloupci tabulky č.1, a značí maximální procentický obsah, kdy ještě lze použít rovnice /5/. K výpočtu RSO_{sr} je nařízena rovnice 4. řádu ve tvaru $RSO_{sr} = a \cdot p^4 + b \cdot p^3 + c \cdot p^2 + d \cdot p + e$ /5/

kde a,b,c,d,e jsou koeficienty, jejichž hodnoty jsou pro každou složku uvedeny v tab. 1, $p = \log \bar{x}$ a \bar{x} je obsah složky v procentech. Koeficienty a,b,c, d,e byly vypočteny ve spolupráci s Ing. Benadou z ÚNS Kutná Hora. Podkladem pro jejich výpočty byly hodnoty RSO_{sr} uvedené v knize Ostroumovové /3/ a dále hodnoty z kontrolních analýz, provedených v čsl. laboratorních sektoru geologie. Vyjímcně, kde nebyly k disposici experimentální údaje, byla hodnota RSO_{sr} odhadnuta z analogie s podobnými prvky /4/.

Vysvětlivky k tab. 1:

Au 1 : jemně dispersní zlato, 0,1 mm, obsažené v sulfidických rudách

Au 2 : středně dispersní zlato, 0,5 mm, obsažené v kvarcitech

Au 3 : hrubé částice zlata, pozorovatelné okem, obsažené v kvarcitech

La : obsah Lanthanoidů

Pt : obsah platinoidů

ZZ : ztráta žíháním

CaF₂ : Hodnoty RSO_{sr} pro CaF₂ se vypočítou z RSO_{sr} pro CaO tak, že se obsah CaF₂ přepočte na CaO

\bar{x}_{max} : Tento údaj značí procentický obsah, kdy ještě lze rovnice /5/ použít pro výpočet RSO_{sr}. Minimální procentický obsah je 0,06 p.p.m. s výjimkou H₂O⁺, kde $\bar{x}_{min} = 0,05\%$ a ztráta žíháním ZZ. kde $\bar{x}_{min} = 0,20\%$.

Tab. 1: Hodnoty koeficientů a,b,c,d,e a \bar{x}_{max} pro výpočet relativních směrodatných odchylek sériových stanovení
(Vysvětlivky uvedeny v textu)

Složka	a	b	c	d	e	\bar{x}_{max}
Ag	0,0000	+0,1892	+1,3030	-2,4510	+3,050	1,0
Al ₂ O ₃	+0,0453	+0,3949	+0,0384	-7,6130	+11,843	63
As	+0,1018	+1,1211	+2,8009	-6,3165	+4,3485	6,3
Au 1	+0,3577	+5,2875	+27,228	+50,836	+31,479	0,013
Au 2	+0,1251	+2,2382	+12,331	+18,432	+8,677	0,013
Au 3	+0,3897	+5,7368	+28,484	+47,955	+30,987	0,013
B ₂ O ₃	+0,0958	+0,8008	+0,5755	-8,999	+10,908	32
BaO	+0,0344	+0,2677	-0,3509	-7,1930	+14,839	50
BeO	+0,0419	+0,3262	+1,4432	-5,2849	+5,454	20
Bi	+0,0587	+0,8328	+2,8287	-4,0441	+6,420	1
Br	+0,0271	+0,4377	+1,8166	-2,7314	+7,733	1
C	+0,0795	+0,8053	+1,4677	-7,3223	+7,702	6,3
CO ₂	+0,0535	+0,5300	+0,4642	-8,1041	+10,527	63
CaO	+0,0690	+0,6086	+0,3566	-8,5319	+11,298	63
Cd	+0,1652	+1,7469	+4,5663	-4,9900	+4,446	3,2
Ce	+0,0133	+0,3164	+1,3401	-3,3607	+10,787	3,6
Cl	+0,0003	+0,1555	+0,8223	-4,1412	+4,878	63
Co	+0,1287	+1,5181	+4,7906	-3,5066	+2,063	3,2
Cr ₂ O ₃	-0,0123	+0,0847	+0,9452	-3,8364	+4,994	50

Tab. 1 : Pokračování

Složka	a	b	c	d	e	\bar{x}_{\max}
Cs ₂ O	+0,0441	+0,2457	-1,3462	-11,466	+9,393	1,6
Cu	+0,0149	+0,3029	+0,9913	-5,5428	+5,995	25
F	+0,0458	+0,5130	+0,9223	-6,5912	+9,406	6,3
FeO	+0,1022	+0,8370	+0,4222	-9,6332	+11,720	50
Fe ₂ O ₃	+0,0408	+0,4679	+0,7430	-7,2059	+8,362	63
Ga	-0,0583	-0,3153	-0,0481	-5,1693	+2,424	0,4
Ge	-0,0285	-0,0731	+0,4468	-4,9338	+2,822	0,4
H ₂ O ⁺	+0,0000	-0,0046	+1,0053	-6,4518	+8,432	25
Hg	+0,1129	+1,4636	+5,0859	-1,9763	+5,259	3,2
I	+0,0839	+0,3413	+1,4139	-4,0078	+4,021	1,0
In	+0,1509	+2,0019	+7,9060	+4,0793	+8,560	0,4
K ₂ O	+0,0929	+0,7736	+0,4645	-9,0077	+11,998	25
La	+0,0509	+0,4047	+0,8149	-5,1618	+8,683	0,8
Σ La	-0,1063	-0,2115	-1,7801	-3,4427	+9,417	0,1
Li ₂ O	+0,0336	+0,3713	+0,5605	-6,4812	+8,388	6,3
MgO	+0,0585	+0,5263	+0,3928	-7,5883	+10,337	63
Mn	+0,0281	+0,3799	+1,0029	-5,5698	+5,747	25
Mo	+0,0951	+0,9918	+2,2424	-6,6424	+4,734	6,3
Na ₂ O	+0,0830	+0,6904	+0,4053	-6,5117	+11,675	63
Nb ₂ O ₅	+0,0241	+0,2896	+0,6129	-4,8733	+8,773	12,6
Ni	+0,1800	+2,0339	+6,4388	-0,3486	+8,904	1,6
T ₂ O ₅	+0,0009	+0,2699	+1,4676	-4,2714	+3,293	31,6
Pb	+0,0575	+0,5565	+0,7610	-7,2080	+8,351	25,2
Pt	-0,0736	-1,0145	-6,0177	-23,700	-20,805	0,025
Σ Pt	+0,4921	+7,2831	+37,029	+68,367	+48,708	0,025

Tab. 1: Pokračování

Složka	a	b	c	d	e	\bar{x}_{\max}
Zr	+0,0000	-0,1313	+1,4416	-6,0680	+8,094	25
Rb ₂ O	+0,0742	+0,5520	-0,4361	-10,409	+11,334	1,0
S	+0,0476	+0,4353	+0,3955	-7,0312	+8,928	50
Sb	+0,0829	+0,7471	+0,7368	-8,7706	+9,091	17,9
Sc	+0,0418	+0,5451	+1,8284	-2,9227	+10,635	0,8
Se	+0,0401	+0,7763	+3,7921	-0,7768	+2,626	1,0
SiO ₂	+0,0803	+0,6280	+0,0598	-8,9523	+12,127	63,1
Sn	+0,0575	+0,6316	+1,2342	-6,7850	+6,985	25,1
SrO	+0,0675	+0,5673	+0,3325	-7,5369	+12,256	4,2
Ta ₂ O ₅	+0,0169	+0,3133	+1,1322	-4,3900	+8,149	10
Te	+0,0414	+0,6493	+2,7084	-2,8362	+2,960	1,6
Th	-0,0103	+0,0814	+1,0030	-2,3862	+3,800	3,2
TiO ₂	+0,0324	+0,3557	+0,6421	-6,4251	+8,392	63,1
Tl	+0,0758	+1,0720	+4,5349	+0,4184	+5,000	0,4
U	0,0000	+0,1447	+1,1710	-2,1804	+2,964	3,2
V ₂ O ₅	+0,0637	+0,5527	+0,5823	-6,9754	+9,500	10,0
W	+0,0208	+0,2896	+0,9137	-4,0607	+8,274	13,0
Y	+0,0013	-0,3030	-4,4101	-21,243	-4,700	0,1
Zn	+0,0400	+0,4546	+0,7698	-6,9004	+8,099	50
ZrO ₂	+0,0609	+0,6646	+1,3017	-7,1822	+6,556	31,6

3. Příklad

a/ Atestovaný obsah Fe_2O_3 v československém standardním vzorku fluoritu FM činí: $\bar{x} = 0,4934\%$. Vypočteme SRO_{sr} pro udané \bar{x} .

$$p = \log 0,4989 = -0,3024$$

S použitím koeficientů pro Fe_2O_3 v tabulce 1 dostaneme:

$$\begin{aligned} SRO_{\text{sr}} &= 0,0408 \cdot -0,3024^4 + 0,4679 \cdot -0,3024^3 + 0,7430 \cdot -0,3024^2 - 7,2059 \\ &\quad -0,3024^2 - 7,2059 \cdot -0,3024 + 8,362 = 10,6 \% \end{aligned}$$

b/ Při rozbořech fluoritu FM na obsah Fe_2O_3 poskytlo 24 laboratoří následující výsledky:

0,46	0,468	0,47	0,478	0,480	0,482	0,483	0,483
0,485	0,49	0,492	0,492	0,498	0,50	0,50	0,507
0,5085	0,509	0,512	0,515	0,518	0,53	0,535	0,567

Uvedený soubor analytických dat má parametry: aritmetický průměr výsledků $\bar{x} = 0,4984\%$, Fe_2O_3 , směrodatná odchylka = 0,0240 a relativní směrodatná odchylka $RSO_{\text{an}} = 0,0240 \cdot 100 / 0,4984 = 4,8\%$.

c/ Kontrola homogeneity standardního vzorku fluoritu FM na obsah oxidu železitité byla provedena rentgen-fluorescenční analýzou. V každém ze 30 náhodně vybraných vzorků hotového SV byla provedena 4 paralelní stanovení Fe_2O_3 . Výsledky byly zpracovány analýzou rozptylu, která umožnila vypočítat rozptyly mezi vzorky, uvnitř vzorku a celkového rozptylu. Postup výpočtu je podrobne popsán ve zprávě ÚNS /4/. Byly získány výsledky, uvedené v tab. 2.

Tab. 2: Kontrola homogeneity Fe_2O_3 v RV fluoritu FM

Výsledky jsou uvedeny v impulsach

Zdroj proměnlivosti	Rozptyly	Stupně volnosti	Směrodat. odchylky	Prům. počet impulsů	Relat. směrodat. odchylky
mezi vzorky	7257,6	29	85,2		0,7 %
uvnitř vzorků	4707,5	90	68,6	11787	0,6 %
Celkem	5328,9	119	73,0		0,6 %

Jako míru heterogeneity vezmeme relativní směrodatnou odchylku "mezi vzorky", tj. 0,7 %. Závěrem lze konstatovat: Z výsledků příkladu je patrné, že je splněna nerovnost /4/, totiž $0,7 < 4,8 < 10,6$ a tedy RV může sloužit jako analytický standard na obsah železa.

Literatura

- /1/ Ingamels C.O., Switzer P.: A proposed sampling constant for use in geochemical analysis. Talanta 20, 547-568 1973
- /2/ Ingamels C.O.: New approaches to geochemical analysis and sampling. Talanta 21, 141 - 155 1974
- /3/ Ostroumov G.V. /red./ : Metodičeskie osnovy issledovanija chimičeskovo sostava gornych porod, rud i mineralov. NEDRA, Moskva 1979.
- /4/ Dempír J.: Naučnyje osnovy razrabotki i primeněniya standartov gornych porod i mineralnovo syrja. Nepublikovaná zpráva ÚNS ev.č. 2171, Kutná Hora 1978.

Josef Dempír, Ústav nerostných surovin, Kutná Hora: Úvod výzkumovací konstanty při stopové analýze.

Výzkumovací konstanta, zavedená do praxe Ingamelsem, umožňuje posoudit vliv nehomogenního rozložení stopových prvků v analyzovaném materiálu na správnost výsledků analýzy. V článku jep pojmem výzkumovací konstanty osvětlen nejprve na modelovém vzorku, obsahujícím 0,78 ppm kassiteritu. Jako příklad je vypočtena výzkumovací konstanta pro oxid železitý v referenčním vzorku skálského písku SpS ze Střelče.

1. Úvod

Analytické výsledky, získané rozborom geologických materiálů, vykazují rozptyl s^2 , na němž se podílí rozptyl analytické metody s_{an}^2 a rozptyl, způsobený heterogenním rozložením stanovované složky v jednotlivých navážkách, které se berou k analýze s_{het}^2 . Podle zákona o sčítání rozptylu platí:

$$s^2 = s_{\text{an}}^2 + s_{\text{het}}^2 \quad /1/$$

Při stanovenování makrosložek a při běžné používání navážek kolem 1 g vzorku je sít $\ll s_{\text{an}}^2$, takže rozptyl výsledků je dáno podstatně jenom rozptylem analytické metody $s^2 \approx s_{\text{an}}^2$. Vliv sítet by se mohl ovšem projevit i u makrosložek, pokud by navážka vzorku k analýze byla příliš malá, např. řádově v mg.

Jiná situace nastává při stanovování mikrosložek. Z praxe je známo, že rozptyl výsledků dosahuje hodnot, které nelze vysvětlit pouze analytickými chybami. Jako příklad lze uvést stanovení obsahu niklu v čsl. standardním vzorku kaolinu KK, kde byly ve 12 laboratořích nalezeny jako průměr čtyř paralelních stanovení následující výsledky:

2,95, 3,7, 4,0, 6,8, 7,0, 7,0, 10, 10, 11, 13, 43 a 60 ppm Ni.
Je zřejmé, že tak velké rozdíly ve výsledcích nelze vysvětlit pouze analytickými chybami a vzniká podezření na nehomogenní rozdelení niklu ve vzorku.

Všimneme si nyní vlastnosti sítané a výšky podle vztahů:

$$v_{\text{an}} = s_{\text{an}} \cdot 100 / \bar{x} \quad /2/$$

$$v_{\text{het}} = s_{\text{het}} \cdot 100 / \bar{x} \quad /3/$$

kde \bar{x} je průměrný obsah stanovované složky.

Velikost v_{an} je nepřímo úmerná obsahu stanovované složky. U makrosložek dosahuje hodnotu kolem 1 %, u mikrosložek může mít velikost až několik desítek %. Podle praxe, zavedené při výrobě standardních vzorků hornin a nerostných surovin, se za maximálně přípustné v_{an} považuje 30% při sériových rozbořech a méně než 10% při rozbořech standardních vzorků.

Velikost v_{het} je nepřímo úmerná navážce vzorku, což analytici znají z praxe. U materiálů s velkou heterogenitou stanovované složky je třeba brát do práce navážky až několik set gramů, aby bylo dosaženo srovnatelných výsledků. S takovými případmi se setkáváme při stanovení stopových obsahů zlata, cínu, elementární rtuti, kovového železa atd. Velikost navážky v těchto případech musí být taková, aby byla splněna nerovnost $v_{\text{het}} < v_{\text{an}}$. V opačném případě by byl celkový rozptyl výsledků určen především heterogenitou složky a analýza by neměla smyslu.

2. Heterogenita vzorku v závislosti na velikost navážky počítaná za předpokladu Poissonova rozdělení částic.

V tomto odstavci bude ukázáno, jak vzniká heterogenita složky se změnou se navážkou. Předpokládejme, že máme 10 kg vzorku, v němž je rozptýleno 10000 kuliček cassiteritu SnO_2 o stejném průměru 0,06 mm. Je-li specifická hmotnost cassiteritu $6,9 \text{ g} \cdot \text{cm}^{-3}$, pak hmotnost jedné kuličky cassiteritu je $\frac{4}{3} \pi \cdot 0,003^3 \cdot 6,9 = 7,8 \cdot 10^{-7} \text{ g}$. Obsah cassiteritu v celém 10 kg vzorku je $7,8 \cdot 10^{-7} \cdot 10000 \cdot 100 / 10000 = 7,8 \cdot 10^{-5} \% = 0,78 \text{ ppm SnO}_2$.

Nyní odebereme vždy 10 vzorků následujících hmotností: 100 g, 50 g, 20 g, 10 g, 5 g a 1 g a budeme sledovat, kolik kuliček cassiteritu se dostane do jednotlivých navážek. Všeobecně se uvádí, že počty kuliček se budou řídit Poissonovým zákonem rozdělení. Toto rozdělení je charakterizováno jediným parametrem λ , pro který platí: $\lambda = \bar{x} = s^2$

Rozdělení kuliček musí tedy být takové, aby byla splněna rovnice $/4/$ a aby se počty kuliček pohybovaly v meziích spolehlivosti L pro parametr λ . Příklad možného uspořádání je uveden v tab. 1, kde L je vzato pro pravděpodobnost 90% ze statistických tabulek $1/$.

Tab. 1 : Počty kuliček cassiteritu v navážkách 1 - 100g

Nav./g	λ	L	Počty kuliček	\bar{x}	s^2
100	100	84-118	84 90 95 98 100 101 103 106 111 118	100,6	96,9
50	50	39-63	39 43 46 49 50 51 53 55 58 63	50,7	50,0
20	20	13-29	13 16 18 19 20 20 20 25 22 29	20,2	20,0
10	10	5-17	5 8 9 10 10 10 11 11 14 17	10,5	10,5
5	5	2-10	2 3 4 4 5 5 6 7 8 10	5,4	5,8
1	1	0-3	0 0 0 1 1 1 1 2 2 3	1,1	1,0

Z údajů v tab 1 vypočteme obsahy cassiteritu v ppm. Tyto hodnoty včetně průměru \bar{x} , směrodatné odchylky s_{het} , relativní směrodatné odchylky v_{het} a součinu $v_{het}^2 \cdot w$ (w je navážka vzorku), který budeme potřebovat při pojednání o vzorkovací konstantě, jsou v tab. 2.

Tab. 2 : Obsahy cassiteritu v navážkách 1-100 g a některé statistické parametry

Nav.	SnO ₂ , ppm									
100	0,65	0,70	0,74	0,76	0,78	0,78	0,80	0,82	0,86	0,91
50	0,60	0,66	0,71	0,75	0,77	0,78	0,82	0,85	0,89	0,97
20	0,50	0,62	0,70	0,73	0,77	0,77	0,85	0,97	1,12	
10	0,37	0,59	0,67	0,74	0,74	0,74	0,82	0,82	1,04	1,26
5	0,29	0,43	0,58	0,58	0,72	0,72	0,87	1,01	1,16	1,44
1	0,00	0,00	0,00	0,71	0,71	0,71	1,42	1,42	2,13	

Tab. 2 : Pokračování

Nav.	\bar{x}	s_{het}	v_{het}	$v_{het}^2 \cdot w$
100	0,78	0,075	9,6	9241
50	0,78	0,109	14,0	9807
20	0,78	0,173	22,2	9856
10	0,78	0,241	30,9	9563
5	0,78	0,348	44,6	9961
1	0,78	0,706	90,4	8172

Z údajů tabulky 2 je patrné, že v_{het} je tím větší, čím je navážka vzorku menší. Přijmeme-li hranici 30% jako maximálně přípustnou pro kvantitativní stanovení stopového prvku, potom zcela neupotřebitelné by byly výsledky stanovení obsahu SnO_2 z navážek 10 g a menších, protože zde již vliv samotné heterogenity dosahuje více než 30%, při čemž vůbec nepočítáme s chybou analytické metody. Existuje tedy zřejmě určitá minimální navážka, kterou nelze podkovat, aby výsledky byly správné. Výpočet této navážky je možný pomocí vzorkovací konstanty.

3. Vzorkovací konstanta

Pojem vzorkovací konstanty zavedl do geochemické praxe Ingamels a spolu-pracovníci $2,3/$. Podle těchto autorů je součin druhé mocniny relativní směrodatné odchylky v_{het}^2 a navážky vzorku v gramů konstantní, roven vzorkovací konstantě K_s . $K_s = v_{het}^2 \cdot w$ $/5/$

Toto je důležitý experimentální nález, umožňující kvantitativní vyjádření vlivu navážky na heterogenitu stanované složky ve vzorku, jak plyne z rovnice $/5/$

$$v_{het} = \sqrt{K_s / w} \quad /5a/$$

Konstantnost součinu $v_{het}^2 \cdot w$ ukazuje též data v posledním sloupci tabulky 2.

Z rovnice $/5/$ a $/5a/$ vyplývá:

K_s má rozměr hmotnosti. Je to taková navážka vzorku v gramech, kterou je třeba vzít do práce, aby v_{het} byla rovna 1%. Je-li heterogenita vzorku velká, dosahuje K_s velkých hodnot, např. 2000 g. Naopak u vzorků s vysokým stupněm homogeneity složek, je K_s malá, např. 0,05 g.

Dalším poznatkem, plynoucím z rovnice $/5a/$ je, že relativní směrodatná odchylka v_{het} je neprímo úměrná druhé odmocnině z navážky.

Je tedy znalo K_s velmi užitečná zejména při provádění analýz stopových prvků. Někteří výrobci standardních vzorků hornin a nerostných surovin udávají K_s spolu s atestovaným obsahem stopového prvku. Bohužel je stanovení K_s obtížné, protože je potřebí znát v_{het} , tedy veličinu, která není přímo příslušná měření, ale musí se vypočítat podle následujícího postupu:

Analyzujeme n navážek vzorku o stejně hmotnosti w gramů na obsah složky, jejíž heterogenitu chceme vyjádřit pomocí K_s .

Dosažené výsledky vykazují rozptyl s^2 , který v sobě zahrnuje s_{het}^2 a s_{an}^2 . Velikost s_{het} , potřebnou pro výpočet K_s , určíme tak, že analyzujeme zcela homogenní materiál nebo syntetický vzorek, čímž zjistíme s_{an}^2 a dosadíme do rovnice $/1/$.

Postup při určování K_s je ukázán na praktickém příkladě výpočtu vzorkovací konstanty pro oxid železitý ve standardním vzorku sklářského píska SpS.

a/ Bylo vzato 10 navážek sklařského písku SpS o hmotnosti 1,000 g s atestovaným obsahem $\text{Fe}_2\text{O}_3 = 0,0375\%$. Vzorky byly rozloženy směsí kyselin fluorovodíkové a sírové a nerozložený zbytek byl vytaven s KHSO_4 . Obsah Fe_2O_3 byla stanoven spektrofotometricky s 2,2-dipyridyldem. Dosažené výsledky jsou uvedeny v tab. 3, z nich byl vypočten celkový rozptyl s^2 ve smyslu rovnice /1/.

b/ Současně bylo vzato 10 navážek o hmotnosti 1,000 g rafinovaného křemene z lokality Švedlár, který obsahoval asi 5,5 ppm Fe_2O_3 , tedy zanedbatelný obsah vůči Fe_2O_3 ve sklařském písku SpS. Přísadou roztoku Mohrovy soli byl v těchto navážkách zvýšen obsah Fe_2O_3 na hodnotu 0,0375%. Vzorky byly zpracovány stejným postupem jako u sklařského písku a stanoven obsah Fe_2O_3 . Výsledky jsou uvedeny v tab. 3. Jelikož přísada roztoku Mohrovy soli vymýtila vliv heterogenity Fe_2O_3 , mohl být ze získaných výsledků vypočten rozptyl analytické metody.

Tab. 3 : Obsah Fe_2O_3 ve sklařském písku SpS a v rafinovaném křemeni po úpravě

Číslo	% Fe_2O_3	
	Skl. písek	raf. křemen
1	0,0368	0,0359
2	0,0376	0,0374
3	0,0375	0,0371
4	0,0375	0,0368
5	0,0379	0,0365
6	0,0356	0,0361
7	0,0348	0,0377
8	0,0354	0,0357
9	0,0372	0,0377
10	0,0375	0,0369
n=10	$\bar{x} = 0,0368$	$\bar{x} = 0,0368$
	$s^2 = 1,21 \cdot 10^{-6}$	$s^2 = 0,52 \cdot 10^{-6}$
	$s_{\text{het}} = 8,31 \cdot 10^{-4}$	
	$v_{\text{het}} = 8,31 \cdot 10^{-4} / 0,0368 = 2,2572 \%$	

Z dat tabulky 3 vypočteme následující údaje:

$$s^2_{\text{het}} = 1,21 \cdot 10^{-6} - 0,52 \cdot 10^{-6} = 6,9 \cdot 10^{-7}$$

$$s_{\text{het}} = 8,31 \cdot 10^{-4}$$

$$v_{\text{het}} = 8,31 \cdot 10^{-4} / 0,0368 = 2,2572 \%$$

$$v^2_{\text{het}} = 5,0951 = 5,1$$

$$K_S = v^2_{\text{het}} \cdot w = 5,1 \cdot 1 = 5,1 \text{ g}$$

K analytickému rozboru sklařského písku SpS je třeba vzít 5,1 g vzorku, má-li být vliv heterogenity Fe_2O_3 menší, než 1%.

Ze známé hodnoty $K_S = 5,1 \text{ g}$ můžeme vypočítat v_{het} v závislosti na velikost navážky w . S použitím rovnice /5a/ dostaneme hodnoty, uvedené v tab. 4.

Tab. 4 : Závislost v_{het} na navážce sklařského písku w

w /g/	50	10	5	1	0,5	0,1	0,05	0,01	0,005
$v_{\text{het}} \%$	0,3	0,7	1,0	2,3	3,2	7,1	10,1	22,6	31,9

Z těchto dat lze vidět, že ke stanovení Fe_2O_3 ve vzorku sklařského písku SpS nelze použít miligramových navážek. Např. při navážce 10 mg obnáší v_{het} 22,6 %, což již vážně ohrožuje správnost stanovení.

Závěr

V článku je posouzen vliv velikosti navážky na správnost stanovení především stopových obsahů prvků. Jsou uvedeny vztahy pro výpočet vzorkovací konstanty podle návrhu Ingamelse. Je vypočtena vzorkovací konstanta pro Fe_2O_3 ve standardním vzorku sklařského písku SpS.

Literatura:

- /1/ Likeš J., Laga J. : Základní statistické tabulky, SNTL Praha 1978.
- /2/ Ingamels C.O., Switzer P.A.: A proposed sampling constant for use in geochemical analysis, Talanta 20, 547 /1973/.
- /3/ Ingamels C.O.: New approaches to geochemical analysis and sampling, Talanta 21, 141 /1974/.

ZPRÁVY

Ústav pro výzkum, výrobu a využití radicizotopů v Praze nabízí k odprodeji následující spektrálně čisté standardy drahých kovů a jejich komplexních sloučenin :

název	množství (g)	výrobce
rhodium práškové	9,50	Johnson, Matthey and Co. Ltd. 73/83 Hatton Gd., London, E.C.I.
iridium práškové	11,62	- " -
rhutenium práškové	11,80	- " -
palladium práškové	9,30	- " -
platina prášková	7,45	- " -
zlato - tyčka	5,96	- " -
stříbro - tyčka	40,46	- " -
amonium chlorrhodit	20,00	- " -
amonium chlorosmát	5,00	- " -
amonium aquachlorrhutenit	5,00	- " -
amonium chloriridit	4,70	- " -

Zájemci se mohou obrátit přímo na Ing. Vratislava Svobodu, CSc ved. odd. fyzikální chemie, ÚVVVR, Radiová 1, 102 27 Praha 10 - Hostivař (telefon 702612/linka 366).

Upozorňujeme zájemce, že v Ústředním ústavu geologickém se připravuje do tisku laboratorní příručka "Metody chemické analýzy nerostných surovin" (B. Weiss a kolektiv). Třetina objemu této monografie je věnována spektroskopickým metodám. Zájemci nechť se hlásí u Dr. Weisse, Ústřední ústav geologický, Praha (telefon 590 524)

E r r a t u m :

V 39. čísle Bulletinu na str. 24 má být v odstavci "Podle povahy měřeného spektra rozlišujeme :"

správné znění následujících odstavců:

optickou spektroskopii /OS/, vybuzení, měření a interpretaci elektromagnetického spektra vlnových délek ultrafialové, viditelné a infračervené oblasti v rozsahu asi od 10 nm do 10^6 nm , příslušející excitaci valenčních elektronů atomů a molekul a vibracím a rotacím molekul;

rentgenovou spektroskopii /XRS/, vybuzení, měření a interpretaci elektromagnetického spektra vlnových délek v rentgenové oblasti v rozsahu asi od 10^{-2} do 10 nm .

Za chybu vzniklou při přepisování textu se redakce omlouvá čtenářům i autorce překladu Dr. Špačkové.

Vydává Československá spektroskopická společnost při ČSAV
adresa sekretariátu : 160 00 Praha 6, Kozlovská 1
za ČSSS zodpovídá Dr.M.Fara, CSc
Redakce P.Vampolová. Redakční uzávěrka březen 1984
Pouze pro vnitřní potřebu.